GÜLYABANİ

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Tavşanlara Analık Eden Köpek

Sayı: 68 Krş. 75

ÇİZGİLİ ARI

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan: H. F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

PEKÍ TUTANKAMON'UN DOSTU DEĞÍLSÍNÍZ DE BURADA NE ARIYORSUNUZ ÖYLE ÍSE.

24

DENÍZALTI ÜLKESÍNDEN MEMLEKETE DÖNERKEN YANLIŞLIKLA BURAYA DÜŞTÜK..!.....

NE DENÍZ ALTI ÜLKESÍ? DENÍZÍN ALTINDA ÜLKE FALAN OLMADIĞINI BÍLMÍYOR MUYUM ZANNEDÍYORSUNUZ!.. BENÍ KANDIRAMAZSINIZ.. SÍZLER TUTANKAMON'UN ADAMLARISINIZ... FAKAT DUR BAKAYIM... BENÍM LE BÍR EŞEK KONUŞTUĞA LÍBA!....

EŞEĞE EŞEK DEMEK HAKARETTÍR! ÇÜNKÜ ÍNSANLARIN ARASINDA ÖYLE HAYVANLAR VARKÍ, ONLARI KÜÇÜK DÜŞÜRMEKÇÍN EŞEK KELÍMESÍ KULLANILIR. HÍÇ OLMAZSA MERKEP DESEYDÍNÍZ!

HAY ALLAH... KONUŞAN BÍR EŞEK BU YAHU.. VALLAHÍ KONUŞUYOR!

TEVEC-CÜHÜNÜZE TEŞEKKÜR EDERÍM..LÂKÍN BUKADAR ŞAŞILACAK NE VAR EŞEKLERÍN ÍNSAN CÍNSÍ OLDUĞU GÍBÍ, ÍNSANLARIN DA EŞEK CÍNSÍ OLANLARI VAR!

YOKSA SEN, ÇOK ESKI DEVÍRLERDE YAŞAYAN HAKÍKÍ BÍR MISIRLI BÜYÜCÜ MÜSÜN?!....

KARAKAÇAN'IN BÜYÜCÜ OLMASINDAN ŞÜPHELENEN ADAM, KOLLARINI GEREREK DUVARI YIKIVERDÍ.

ÍŞTE BU DA BENÍM KUVVETÍM! SEN BÜYÜCÜ ÍSEN BEN DE DÜNYANIN EN KUVVETLÍ ADAMIYIM... ÍSTERSEN GEL DÖĞÜŞELÍM!

DEVAMI VAR---

MERAKLI Bahsler

PAPAĞAN KONUŞUR MU?

— Papağanı bilirsiniz: İnsan gibi lâkırdı eder. Fakat bu lâkırdıları o kendisi düşünüp söylemez. Papağan konuşan değil, taklit yapan hayvandır. Yanındaki insanlar konuşurken onların söylediklerini kapar, ezberler, sonra sırası gelsin, gelmesin, aklına estiği zaman ağzını açar, gramofon plâğı gibi, aklına çizdiği lâkırdıları söyler.

MAYMUN İNSANA NEDEN BENZER

— Papağan lâkırdı etme bakımından insana benzerse de bizi ondan daha çok andıran bir hayvan vardır ki, o da maymundur. Hele maymunlatan denilen kimi cinsleri insana çok benzer. Onlar da insan gibi ön ayaklarını el olarak kullanırlar ki, bu işi yapan başka hayvan yoktur. Şempanze, goril, orangutların

ÖTEKİ HAYVANLAR KONUŞMAZ MI?

— Kuşlar öter, hayvanlar bağırır, böcekler cırlar, bunların hepsi bir bakıma göre konuşmadır. Fakat tam mânasile konuşma diyemeyiz. Belki bir kuş başka bir kuşun ötüşile ne karşılık verir ama bu anlaşma bir, iki kelimelik bir cümleyi geçmez. Onlar bizim gibi karşılıklı uzun uzun konuşmazlar. demek istediğini anlar ve ona

YILLIK VE YAZLIKLARIMIZDAN SONRA
Geçen hafta çıkan 3 üncü özel sayımız

KORKUSUZ PİLOT

Büyük bir alâka ile karşılandı

4 üncü özel sayımız

Cuma günü çıkıyor!

52 sayfa, 5 renkli yaldızlı kapak içindeki
Bu harikulâde resimli romanımızın fiatı

Yine 125 Kuruştur.

BAYİLERİNİZE ŞİMDİDEN SİPARİŞ
ETMEYİ UNUTMAYINIZ!

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA
— 27 —

— Kudret, seni seviyorum... diye mırıldandı.

Sonra, nişanlısına yeniden sarılmak istedi. Kudret, bir an tereddüt eder gibi oldu, fakat, soğukkanlılığını çabuk toplıyarak biraz geri çekildi.

— Beni kime benzettiğinizi bilmiyorum... Cidden, sizin tarafınızdan sevilen bahtiyarın yerinde olmak isterdim... Fakat ne yazık ki, ben sadece o bahtiyara benzeyen bir başkasıyım.

Suna'nın artık tahammülü kalmamıştı. Kudret'e dehşetle baktıktan sonra, adeta yüzüne tükürür gibi bağırdı.

— Sen bir alçak, yalancıdan başka bir şey değilsin...

Suna sözünü tamamlar tamamlamaz Kudret'e şiddetli bir tokat yapıştırdı. Bunu takiben kapıyı çarparak kamaramaradan dışarı çıktı.

Kudret, nişanlısının kıskançlığına hak vermiyor değildi. Fakat, bilmeden ve anlamadan kendisine tokat vurması yakışır mıydı? Elini şamar yediği yanağına götürerek başını sağa sola salladı, sonra birden kendi kendine bir kahkaha koyuverdi.

Bu esnada kapı açılmış, içeriye Kezban girmişti. Kudret'e doğru yürüyerek:

— Ne oldu Allah aşkına sana Kudret ağbey? dedi. Biraz evvel kamarandan bir takım sesler geldi, şimdi de kendi kendine gülüyorsun...

Kudret, aksi bir sesle cevap verdi:

— Herşeye burnunu sokma bakalım...

Kezban, birden o kadar fena oldu ki, nerdeyse ağlıyacaktı.

— Beni çok azarlıyorsun Kudret ağbey... Ben ne yaptım?

Kudret, bozuntuya vermek istemiyordu.

— Daha ne yapacaksın! diye bağırdı. Her işime karışıyorsun...

— Merak ettim de geldim.

— Ben meraklı insanlardan hoşlanmam... Üzerine vazife olmayan işlere de burnunu sokmamanı tavsiye ederim. Vapur iki saat sonra Beyrut'a varıyor. Odandan katiyetle dışarı çıkmıyacaksın...

Kezban ağlamaklı bir sesle:

— Vapurdan da inmiyecek miyim? diye sordu.

— Elbette inmiyeceksin...

— Vapur limanda ne kadar kalıyor?

— Bu gece yarısına kadar. Beyrutta yalnız başıma yapacağım işlerim var...

— Hani ben senin nişanlındım...

Kudret nerdeyse:

«Asıl nişanlım vapurda...» diyecekti ama, kendisini tutmasını bildi.

Bir müddet sustu. Herşeyi Kezban'a açıklaması doğru olamazdı.

— Benim, değil, Peter'in nişanlısısın, diye konuştu...

— Sen de şu anda Peter değil misin?

— Evet, Peter'im...

— O halde...

— Bir insan nişanlı olursa, nişanlısını her yere götürmez ya... Biliyorsun ki, harpteyiz... Vazifelerimiz, mesuliyetlerimiz var... Evcilik oynamıyoruz...

Kezban nerdeyse ağlıyacaktı. Hatta gözleri hafif sulanmıştı. Kısık bir sesle:

— Peki, dedi. Sen nasıl istersen öyle olsun Kudret ağbey.

Sözünü bitirir bitirmez, koşarak kendi kamarasına girdi. Kudret bir müddet bekledi. İçerden kesik kesik hıçkırık sesleri geliyordu. Hakikaten genç kızı, sözleriyle hayli kırmıştı. Gidip onun gönlünü almalıydı.

Bir müddet odanın içinde gezindikte sora, kamarasından dışarı çıktı. Ne o? Köşe başında nişanlısının haşarı ve zeki kardeşi Fatoş bekliyordu.

Kudret, onu görmemezliğe gelip Kezban'ın kamarasına doğru yürürken, Fatoş arkasından yetişti.

— Kudret enişte...

Bu âni hitap, karşısında Kudret nerdeyse boş bulunup geri dönecek ve Fatoş'a çata-

Suna Kudret'i tokatladıktan sonra...

cakti. Fakat kendisini çabuk toparlamasını bildi. Vapurun içinde ve herkesin gelip geçtiği bu koridorda kendisine «Kudret enişte» diye hitap eden afacan kıza cevap vermesi, hakikî hüviyetini açığa vurması demek değil miydi?

Ama, Kudret'in bu âni değişikliği, Fatoş'un gözünden kaçmamıştı.

Seri bir hareketle önüne geçip, Kezban'ın kamarasına girmeğe mani oldu.

— Enişte... Rica ederim, bana ablama yaptığınız numarayı yapmayınız. Bilirsiniz ki, oldukça zekiyimdir. Bana hakikatı söyleyin... Size yardım edeyim... Yoksa ben de işlerinize karışır, plânlarınızı altüst ederim.

Fatoş bir müddet sustu. Enişteşi, karşısında mermerden bir heykel gibi kıpırdamadan duruyordu.

— Haber vereyim ki, ablam sizden intikam almak için Ahmet'le kur yapmaya kalkışacak. Ablamın böyle bir hareketi herhalde pek hoşunuza gitmez...

Kudret, ne cevap vereceğini şaşırmıştı.

— Şey... diye kekeledi... Bütün bu söylediklerniz beni alâkadar etmez...

Fatoş, Kudret'e biraz daha yaklaştı.

— Nasıl etmez enişte? Ablamın göz göre göre başkasıyla kur yapmasına nasıl müsaade edebilirsiniz?

— Rica ederim, beni rahatsız etmeyiniz... Ben enişteniz filân değilim...

Fatoş, elini beline koyup, yan gözle enişteşini süzdü.

— Mademki aslınızı inkâr ediyorsunuz, o halde benimle mücadeleye hazır olun... Adım adım sizi takip edeceğim...

Fatoş, sözlerini bitirdikten sonra süratle oradan uzaklaştı. Kudret, arkasına bile bakmadan sinirli ve canı sıkkın bir halde kapıyı açıp kamaraya girdi.

Birden Kezban'la burun buruna geldi. Demek ki, Kezban, Fatoşla konuşmalarını dinlemek için kapıya kadar gelmişti.

Zaten Kezban'ın yüzünde böyle bir ifade de okunuyordu. Kudret tarafından suç üstü yakalanmasından dolayı yüzü kıpkırmızı olmuştu.

Kudret:

— Bu ne küstahlık Kezban, dedi. Beni gözetlemeğe utanmıyor musun?

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren : Özay SÜSOY

KADIN VE TAVUĞU

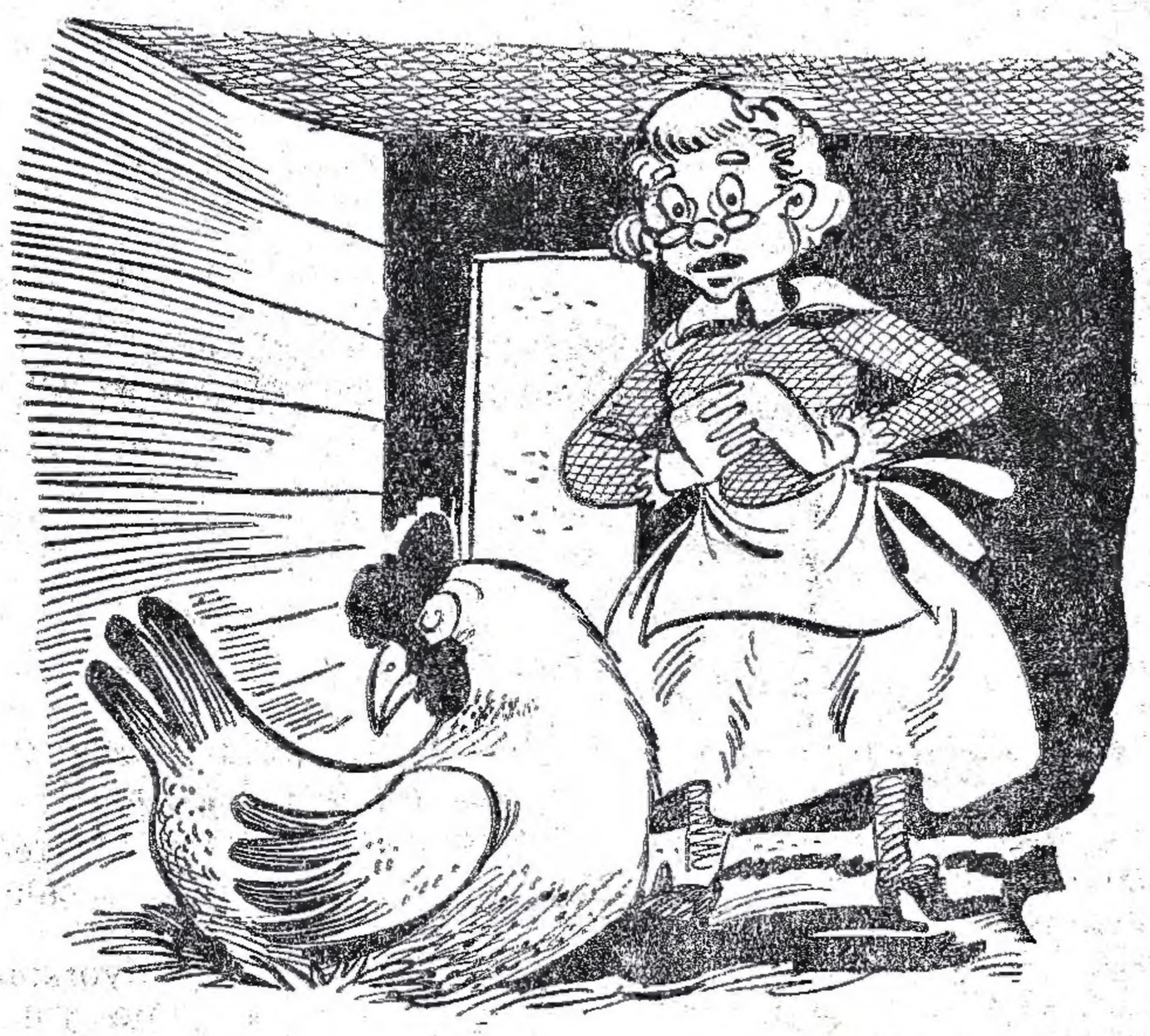

Birkadının hergün bir yumurta yumurtlayan bir tavuğu vardı. Tavuk iyi cins bir tavuktu. Kadın, ona iki misli gıda verirse, bir yerine iki yumurta yumurtlayacağını düşünerek, kararını tatbike koyuldu. Tavuk bir kaç gün içinde o kadar şişmanladı ki hiç yumurtlamaz oldu.

RAKAMLAR HER ZAMAN HAKİKATI GÖSTERMEZLER.

TİLKİ VE ASLAN

Ömründe ilk defa Aslan gören Tilkinin korkudan ödü patlıyacaktı az kalsın. İkinci defa, iyice tetkik etmek için bütün cesaretini toplamağa karar verdi. Üçüncü görüşünde ise Aslan'ın yanına yaklaştı, serbestçe konuşmağa başladı.

FAZLA SAMİMİYET, NEFRET YARATIR.

Öğretmeniniz Diyorki

Yağcılık - Çuvallamak

YAZAN: SADIK ÖVET

HER dilde olduğu gibi konuştuğumuz dilin de özellikleri vardır. Bir cümleyi söylerken kelimelerdeki bazı heceler, bazı harfleri değiştiren insanları dinlemişsinizdir. Fakat ana dilimizle anlaştığımıza göre, Türkçe konuşan kim olursa olsun ne demek istediğini kavrayabiliriz.

Dilimizde bir de öyle kelimeler, öyle cümleler vardır ki, göründüğü, söylendiği gibi anlaşılmaz, başka başka anlamlara gelir. Meselâ külhanbeylerin, bazı terbiyesi kıt olanların ara sıra kendi aralarında konuştuklarını bir dinleseniz bir şey anlayamazsınız. Söz sırası gelmişken külhanbeyi deyiminin Türkçemize nereden geldiğini yazayım. Külhanbeyi açıkcası; serserilere, zorbalara, ipsiz sapsızlara denir. Eskiden evsiz barksızlar, ötekinden berikinden zorla para ve yiyecek alan kendini bilmezler, daha çok kış günlerinde hamamların odun yakılan ve külhan denilen sıcak yerlerinde barındıkları için buralarbeyi derdi. Ve bunların konuştukları dile Argo denirdi ki, da yerleşenlere herkes külhan-okumuş yazmış, veya terbiyeli bir insanın bu şekilde söz söylemesi ayıptı.

Son zamanlarda öğrencikelimeler işttiyoruz. Hele imtihan sonlarında duyduğumuz bu kelimeler bize o kelimenin karşılığını değil de bambaşka anlamı olduğunu gösteriyor. Meselâ iki arkadaşınız konuşuyor:

— Matematik imtihanın nasıl geçti?

— Fena değil.

— Ya Tarih?

— Çuvalladım.

Veyahut:

— Sınıf geçtin mi?

— Hepimiz çuvalladık.

Bu konuşmalara göre herhalde çuvallamak, bütünlemeye veya sınıfta kalmağa denir. Şimdi gelelim başka bir deyime. Gene söylenenler arasında yağcılık kelimesi geçiyor. Merak ettim, birkaç arkadaşınıza bunun ne demek olduğunu sordum. Yağcılık şu imiş: Okulda, sınıfta öğretmenlerine hoş görünmek isteyenler olurmuş. Bunlar öğretmenlerin şapkalarını tutarlar, çantalarını taşırlarmış. İstediklerini yaparlarmış. «Efendim, dersi çok güzel anlattınız» derlermiş. Öğretmenlerin söylediklerini dinlerlermiş. İşte böyelerin yağcılık yapıyor denirmiş. Bana sorarsanız bu tip arkadaşlarınızın pek çoğu fena bir iş yapmıyorlar. Eğer öğretmenlerine karşı bağlılıkları, yakınlıkları, sevgileri yürekten ise işin içinde öğretmene saygı var demektir. Saygı da öğrtmenin beklediği hatta istediği bir haktır.

Bir de körükörüne her şeye evet demek, efendisi siyaha beyaz, acıya tatlı diyorsa «Evet efendim, öyledir fendim» demek var ki, buna dalkavukluk denir. Asıl yağcılık budur. Şu fıkrada dalkavukluğun ne olduğunu daha iyi anlayacaksınız.

Adamın biri bir zenginden para koparmak, bedava yemek yemek için şaklabanlık yapar, o ne derse evet efendimiz dermiş. Bey birgün patlıcandan söz açarak:

— Şu patlıcan ne güzel sebzedir, sebzelerin padişahıdır, her yemeği yapılır, karnıyarığına bayılırım, imambayıldıya doyamam, demiş.

Dalkavuk:

— Evet efendim, öyledir efendim, diye cevap vermiş.

Az sonra zengin gene patlıcanı anlatmağa başlamış:

— Ne berbat bir sebzedir, nesini beğenirler bilmem ki.

— Evet efendim, sebzelerin en kötüsü patlıcandır, ağza konulacak şey değildir.

Bey:

— Ayol! demincek patlıcanı beğeniyordun, şimdi yerin dibine geçiriyorsun, deyince, bizimki:

— Efendim, ben patlıcanın değil, sizin dalkavuğunuzum, demiş.

Çocuklar, sizin anladığınız gibi yağcılık yapmanız, bizim anladığımız gibi dalkavuk olmanız istenen birşey değildir. Fakat büyüğe hele öğretmene olan saygıyı ne şekilde olursa olsun göstermek hiçbir zaman ayıp olmaz, alaya alınmaz. Saygılı çocuk, terbiyeli çocuktur. Okulda da kazanır, hayatta da.

TARİH YAPRAKLARI

9 EYLÜL SERGİSİ

Bugünkü İzmir Enternasyonal Fuarı'nın temeli olan 9 Eylül sergisi, 6 Eylül 1927'de açılmıştı. Sonradan bu serginin açılışı İzmir'in kurtuluş gününe rastlatıldı. Nihayet milletlerarası bir sergi halini alarak 20 Ağustosla 20 Eylül aralarında yapılmağa başlandı.

ŞİNASİ'NİN ÖLÜMÜ

1824'te İstanbul'da doğan Şinasi Türk gazetecilerinin ilki ve en büyüklerindendir. Tercümanı Ahval ve Tasviri Efkâr isimli gazeteleri çıkartmıştı. 13 Eylül 1871'de öldü.

SAKARYA ZAFERİ

22 gün ve 22 gece devam eden Sakarya Savaşı, çok çetin bir boğuşmadan sonra 13 Eylül 1921'de Türk ordusunun zaferiyle neticelendi ve düşman Türk azmi karşısında çekilmeğe mecbur kaldı.

SAMAN, KÖMÜR ve FASULYA

GRİM KARDEŞLERDEN GÜZEL BİR

Hikâye

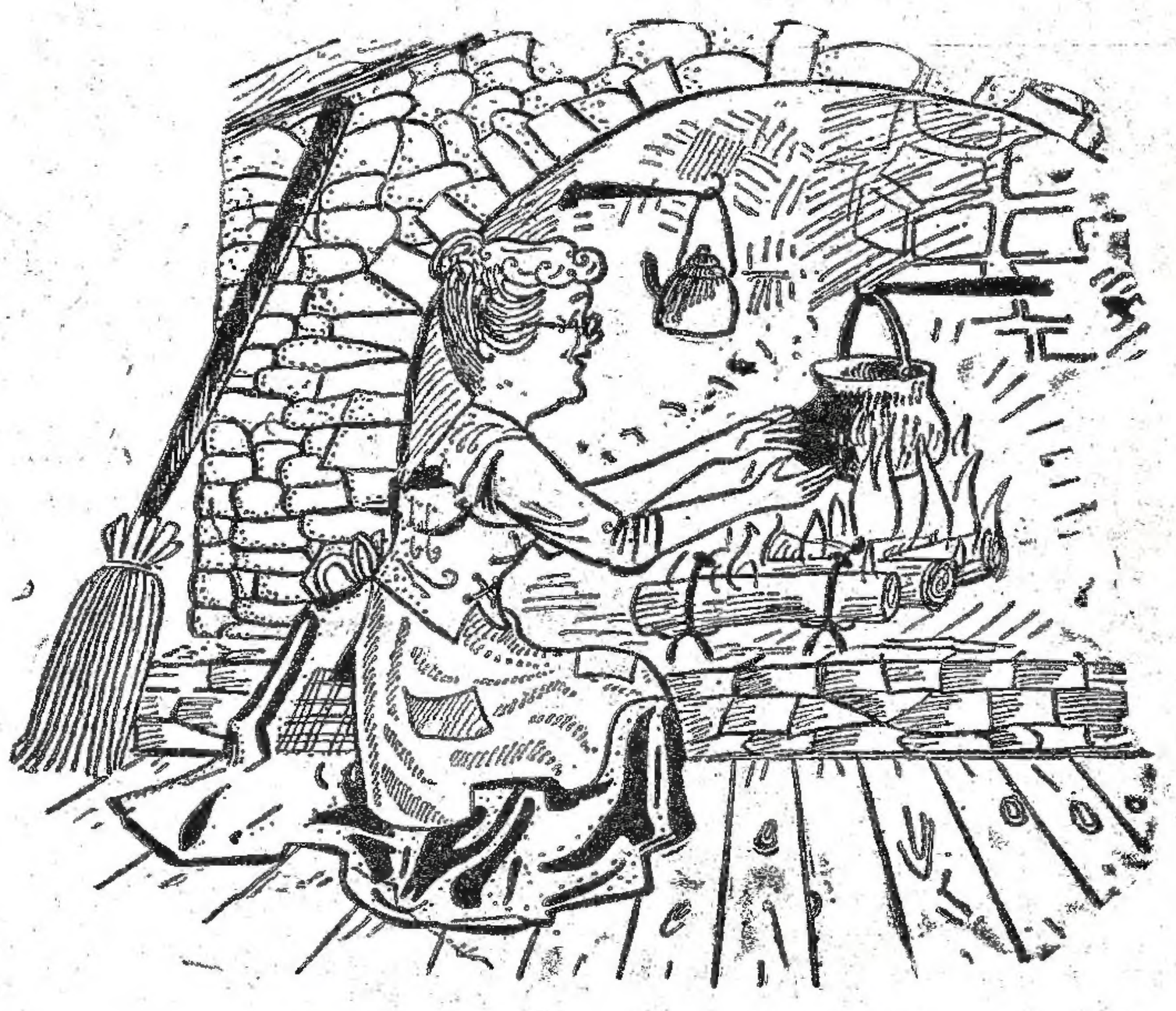

İhtiyar Kadın fasulyeleri tencereye atarken, bir tanesi yere yuvarlanmıştı...

Çok eski zamanlarda bir köyde fakir, ihtiyar bir kadın yaşıyordu. Bir gün bir yığın fasulye toplamış, pişirmek için evine gidiyordu. Eve gelince ocağa kömürleri doldurdu, çabuk yansın diye de bir parça saman parçası ile tutuşturdu. İhtiyar kadın fasulyeleri tencereye atarken bir tanesinin tencereden fırlayıp yere yuvarlandığının farkına varmamıştı. Fasulye tanesi döşemenin üzerindeki saman demetinin yanına düşmüştü. Biraz sonra ocaktan ufacık bir kömür parçası fırladı ve fasulye ile samana iltihak etti. Bunun üzerine saman konuşmağa başladı. «Küçük arkadaşlar, buraya nasıl gelebildiniz?»

Kömür, «Ben ateşten memnuniyetle ayrıldım. Eğer ayrılmasa idim ölümüm çok feci olacaktı. Yanıp kül olacaktım,» dedi.

Fasulye, «ben de postu kurtarmağa muvaffak oldum,» diye söze karıştı, «İhtiyar kadın beni tencereye koyup kaynatacak, çorba yapacaktı.»

«Benim başıma daha iyisi mi gelecekti sanki?» diye Saman sızlandı, «İhtiyar kadın bütün kardeşlerimle birlikte beni bir araya topladı. Nerdeyse yanıp gidecektim.»

Kömür, «peki ama, şimdi ne yapacağız,» diye sordu.

Fasulye, «benim fikrim ölümden kurtulduğumuza göre hep beraber kardeş kardeş yaşamağa başlamamızdır. Başımıza daha başka tehlikelerin gelmemesi için memleketten uzaklaşmamız lâzımdır.»

Bu teklif hepsini memnun etti. Ve beraberce yola koyuldular. Çok geçmeden bir dereye geldiler. Karşıya nasıl geçeceklerini bilemiyorlardı. Nihayet saman, «ben kendimi suya atacağım, size köprü vazifesini göreceğim,» dedi.

Böylece saman kendisini suya attı. Önce kömür bu yeni köprünün üzerinden neşeyle geçti. Tam orta yerde korkuyla ne ileriye ne geriye gidemiyecek bir halde kaldı. Saman yanmağa başlamış ve ikiye ayrılmıştı. İki parça ayrı istikametlerde yüzmeğe başlamıştı. Fasulye ise derenin kenarında kalmış olanlara kahkahalarla gülüyordu. O kadar çok güldü ki nihayet iki yanı patladı. O sırada dere boyunda iyi kalpli bir terzi dolaşıyordu. Fasulyenin halini gördü ve imdadına yetişti. İğnesini ipliğini çıkararak fasulyenin yırtıklarını dikti. Kullandığı iplik siyah olduğundan bu güne kadar fasulyelerin karınlarında siyah bir iz vardır.

Kapaktaki resmin hikâyesi **İyilik yalnız insanlara has değil**

Tavşanlara Analık Eden Köpek!..

Kötülüğü kendilerine bir zevk ve eğlence vasıtası edilenen insanlar olduğu gibi, iyi yaradılışlı, her yaratığa faydalı olmak için çırpınan hayvanlar da vardır! İşte o insan kisvesi altındaki kötülerle, iyilik peşinde koşan hayvanların bir hikâyesi bu...

Güneş usul usul batıyordu... Koyu çıplak çizgileri, biraz sonra birer ateş misâli parlayan tepeciklerin ardından koybolacaktı. Av köpeği Lolo, yavrularını emzirmekle meşguldü. Akşam çanları henüz susmuştu. Birden ortalığı garip bir ses kapladı. Arkadan bir otomobilin durduğu, kaba adamların küfür savurdukları işitildi.

Lolo, sütlü memelerini yavrularının ağızlarından onları incitmeden çekip doğruldu. Etrafı dinledi. Küfürler ve inilti hâlâ devam ediyordu. Birkaç adım kadar ilerleyip çitlerin üzerinden yola baktı. Hiii! O da neydi? Bir küçük otomobil, zavallı bir tavşanı ezmişti! Hayvanın acıdan her tarafı titriyordu. Arabadan inen adamlardan biri ise, durmadan tavşanın kafasına vuruyor, onları yollarından alakoyduğu için bîçareyi bir an evvel öldürmeğe çalışıyordu!

Her zaman avladığı hayvanlardan biri olduğu halde, Lolo tavşan'ın bu hâline yürekten acıdı! Çiti atlayıp, tekme atan adamın bacağına bir av köpeğinden umulmıyacak şekilde saldırdı. Paçalarını yırttı, hatta bacağından ufak bir et parçası da kopardı! Adamlar ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Bir av köpeğinin bu şekilde hareket etmesi için onun muhakkak kudurmuş olması lâzımdı! Bu düşünce ile derhal otomobillerine atlayıp oradan, muhtemel bir tehlikeden kaçtılar...

Lolo, şimdi yerde kıvranan kanlı tavşancığa bakıyordu. Biraz yakınına sokulunca, hayvanın mahzun ve yaşlı gözleri ile karşılaştı. Tavşan kendisine birşeyler anlatmak istiyordu! Ah, ne yazık ki onun ıstırabını dindirecek hiçbir şey gelmezdi elinden. Sonra gözleri faltaşı gibi açıldı; zaten kocaman olan bu gözler şimdi bir otomobil farına benziyordu. Eyvaahhh! Tavşan'ın memeleri iriceydi! Demek o zavallı'nın da geride kendisini bekleyen yavruları vardı!... Belki de mahzun hâli, gözyaşları bunun içindi...

Köpek, tavşanı usulca ensesinden kaldırıp, mümkün olduğu kadar sarsmamağa gayret ederek kendi evine, yavrularının arasına getirdi. Ona elinden geleni yaptı ama, yaşamasını bir türlü temin edemedi. Bu olay Lolo'yu hisli bir insandan çok daha fazla sarsmıştı. Zavallı hayvanın yavrularına hasret giden gözlerini bir türlü unutamıyordu. Birşeyler yapmak lâzımdı ama, bu şeyin ne olduğunu bilemiyordu.

Yine yavrularını emzirip, bu olayı düşünürken birden sevinçle yerinden fırladı. Memelerinin acımasına aldırış etmeden çiti atlayıp, az ötedeki ormana daldı. Bütün kovukları kokluyor, tavşanın öksüz bıraktığı yavruları arıyordu. Bu a-

KISSADAN HİSSE

ÂLİM VE SANDALCI

Kendini herkesten büyük görüp, karşısındakileri daima küçümsiyen bir adam, bir gün, karşıdan karşıya geçmek için, bir sandala binmişti. Sandalcı, ihtiyar bir adamdı. Üstü başı liyme liymeydi. Konuşmasından ve halinden onun hiç mektep-medrese görmediği belli oluyordu. Müşteri mütemadiyen, sandalcıyı süzüp duruyordu. Nihayet denizin ortasına geldikleri zaman dayanamayıp sandalcıya: «Affedersin ahpab, dedi. Sana birşey soracağım: Tarih bilir misin?»

Sandalcı, lâkayt bir tavırla omuzlarını silkip, «Yoo! Hayır!» diye müşterisine cevap verdi. Onun bu sözleri üzerine, kendini büyük gören adam, başını iki yana sallayarak: «Yazık... Çok yazık!» diye mırıldandı: «Tarih bilmediğine göre hayatının yarısı gitmiş sayılır. Pekâlâ matematiğe ait birşeyler bilir misin?»

Sandalcı, müşterisinin bu ikinci suali üzerine iyiden iyiye şaşırmıştı. «Hayır, matematik de bilmem» diye, âdeta hiddetle bağırdı... Sandalcının bu cevabı üzerine müşteri, sanki çocuğunun sınıfta kalması üzerine üzülmüş bir baba haliyle «Yazık, yazık!» diye mırıldandı. «Sen şimdi hayatının dörtte üçünü kaybetmiş oluyorsun!»

Kendini âlim sanan adamın, bu şekilde hareketi, sandalcıyı iyiden iyiye kızdırmıştı hani. Oldukça sert bir sesle adam: «Ahbap dedi, şimdi sen söyle bakalım; yüzme bilir misin?» Onun bu sorusu üzerine, müşteri, bir iki yutkundu. Sonra da âdeta utana utana «Maalesef» diye cevap verdi. «Yüzme bilmem!»

Bu cevap üzerine, bir kahkaha koparmaktan kendini alamayan sandalcı, kasıklarını tuta tuta: «Gördün mü ya, diye konuştu. Eğer şimdi sandal batacak olursa, sen hayatının tamamını kaybetmiş olacaksın!»

Hiçbir zaman, başkalarını küçük, kendinizi büyük görmeyin. Bu, çok fena bir huydur. Yeryüzünde yaşayan her insanın kendine göre muhakkak bir meziyeti vardır.

rama tam üç gün sürdü. Nihayet onları açlıktan bitap bir hâlde, asırlık ağaçlardan birinin dibine sığınmış bir hâlde buldu. Öyle ki, köpekten kaçabilecek hâlleri bile yoktu! Artık kaderlerine boyun iğmilerdi! Ölümden öte köy yoktu ya!.

Lolo, mümkün olduğu kadar onları korkutmamağa çalışarak usul usul yanlarına sokuldu. Az ötelerinde yere yattı. Bacaklarını uzattı, memelerini onların görebileceği bir şekilde meydana çıkardı. Bakalım plânı muvaffak olacak mıydı?

Böylece bir saat kadar bekledi... Bir saat sonra tavşanın yavruları yerlerinden kalkarak, titreyen ayaklarla köpeğe sokuldular; onun her tarafını tetkik ettiler. Memelerini gözden geçirdiler. Bütün bunlar olup biterken, köpek, zavallıları korkutmamak için gözlerini kapatmıştı. Yavrular nihayet memeleri ağızlarına alıp emmeğe başladılar. Oh; Nihayet kurtulmuşlardı. Hem de onları bir dostları değil, düşmanları kurtarmıştı.

İlk emzirme işi bittikten sonra Lolo, yine kendi yavrularının yanına döndü. Vazifesine devam etti. Böylece günler geçti. Fakat mütemadiyen ormana dalmak, tekrar geri dönmek, av meraklısı efendisi ile yorulmak, onun gücünü yitiriyordu. Maamafih buna da çare bulmakta gecikmedi, anasız tavanları teker teker kendi yavrularının yanına taşıyıp bir dostluk bağı meydana getirdi. Huysuzluk edenleri birkaç defa pataklamak ortalığı güllük gülistanlık etmeğe kâfi gelmişti! Hani bizdeki atalarsözü gibi: «Nush ile yola gelmeyeni etmeli tekdir, tekdir tekdir ile uslanmayanın hakkı kötektir!» Yavrularının huysuzlandığını gören Lolo da bundan istifade ederek meseleyi hâl yoluna koymuştu...

Almanya'nın Schleswig - Holstein şehrinde cereyan eden bu olay'dan birbuçuk yıl geçti. Tavşanlar, Lolo'nun yavruları ile birlikte büyüdüler, bahçede dolaşarak o yerin sakinleri arasına katıldılar. Şimdi Almanya'ya gidipte Schleswig - Holstein'e uğrayan herkes, hemen Lolo'nun bulunduğu eve koşmakta, bu iyiliksever asîl hayvanı canı gönülden sevmektedirler...

—o—

SINIFTA

Öğretmen — Bana donmıyan sulu bir şey söyler misiniz?

Öğrenci — Kaynar su!...

ÖYLE HIZLI Kİ!

— Nasıl, otomobil hızlı gidiyor mu?

— O... Öyle hızlı gidiyor saatte bir adam eziyor.

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

9 EYLÜL

Kardeşlerim, bugün 9 Eylül 1959... Güzel İzmir'imizin düşşman işgalinden kurtuluşunun 37. yıldönümü. 37 yıl önce bugün, İzmir'in meşhur Kadife Kale'sinde tekrar Türk Bayrağı dalgalandı ve ebediyen dalgalanacak artık.

Şimdi, bugünü kutalarken hep bir ağızdan, nefesimizin yettiği kadar haykırıyoruz:

«Türk esir olmaktansa, ölmeyi tercih eder...»

15 Mayıs 1919... Birinci Dünya Savaşı bitmiş, yenilmiş sayılmıştık. Buşmanlarımız yer yer yurdumuzu işgale başladılar. İzmir körfezine giren harb gemilerinin kumandanı şehrin teslim olmasını istiyordu. Bu kara haber, Türk olan İzmir'in kalbine bir hançer gibi saplanmıştı. Düşman toplarından korkmadan O zamanlar Maşatlık denilen yerde toplandılar. Düşmanın İzmir'e girmesine müsaade etmiyeceklerdi. Ama nasıl?... Çünkü ne topları vardı, ne de tüfekleri... Padişah, İzmir'in teslim olması için emir bile vermişti. Bu toplantı acı acı feryattan başka neye yarardı?... 15 Mayıs 1919 sabahı, saat yedi buçuk, harb gemilerinin top atışlarının himayesinde Yunan askerleri İzmir'e çıktılar.

Aradan asırlar kadar uzun süren esaret seneleri geçti. 30 Ağustos 1922 günü, bizzat Gazinin idare ettiği meydan muharebesinde, Aslıhanlar'da çenber içine alınan düşman mahvedildi. Bu büyük zafer üzerine Gazi, 1 Eylül 1922 de bütün ordulara şu tarihi emrini verdi:

ORDULAR İLK HEDEFİNİZ AKDENİZDİR İLERİ!...

Bu kumanda coşan, kabaran bir sel gibi akan Türk ruhunun işareti idi. 30 Ağustos - 9 Eylül günleri arasında Türk ordusu, motorlu vasıtaların bile yarış edemiyeceği bir hızla Ege Denizine indi. 9 Eylül sabahı İzmir'e girdi.

İşte bugün, kahraman Türk ordusunun İzmir'e girişinin tam 37. yıldönümü. Artık güzel İzmir bizimdir ve tek bir Türk kalana kadar da bizimdir ve Türk kalacaktır.

YAŞASIN KAHRAMAN TÜRK ORDUSU VE TÜRK MİLLETİ!...

Ali Cülmüt SOYCAN

İZMİR'E SELÂM

"Kabul etmez bu vatan, bu millet aslâ bölüm;
Bir tek şey istiyoruz: Ya istiklâl, ya ölüm!..."
Selâm Dumlupınar'a, selâm Kocatepe'ye;
Selâm millî orduya, selâm millî cepheye!...
Fırtınayla, borayla yarışan Türk'e selâm;
Sakarya'dan Gediz'e karışan Türk'e selâm!...
Selâmlayıp hürmetle "KURTULUŞ SAVAŞI"nı,
Öpecek dudaklarım bir gün sınır taşını!...
Eremedim -ne yazık- bu savaşın tadına;
Selâm Kara Fatma'ya, selâm Ayşe Kadın'a!...
İsterse dağ başını kaplasın yine duman,
Biz ölmeden topyekun çiğnenemez bu vatan!...
Can verecek bağrında yine her kötü niyet,
"HAKKIDIR HÜR YAŞAMIŞ BAYRAĞIMIN HÜRRİYET."
Ne dayanır ey deniz, şanlı Bozkurt soyuna?
Selâm Karşıyaka'ya, selâm Kordonboyu'na!...
Kadifekale'nizden gözleyin ufukları!...
Gözümüz sizi arar, gönlümüz sizi bekler;
Selâm size efeler, selâm size zeybekler!...
Selâm o Türklük kokan pembe, beyaz, al güle;
Selâm "GÜZEL İZMİR"e, selâm "9 EYLÜL" e...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

Kapaklaki resmin hikâyesi

Yaşanmış bir olay

10 bin metre yühseklikte cereyan eden

KORKUNÇ FACİA

İkinci Dünya Harbi sırasında Müttefiklere iltica eden Macar pilotu İvan Kincholeo, Amerikan tâbiyetine geçtikten sonra uzun zaman Jet'lerde çalışmış; bir çok yarışlarda birinciliği kazanmıştı. İlgililer, Onun idare ettiği uçakta hiçbir tehlike olamıyacağını, hatta Jet havada infilâk etse bile, İvan'ın sağ salim yere inebileceğini söylemekteydiler. Bu sözler, tabiî, usta pilotun moralini kuvvetlendirdiğinden, herkesi şaşırtacak numaralar yapmağa başlamış; havada tek başına bir filonun yapamıyacağı işleri başarmıştı.

Artık bütün dergiler ve gazeteler ondan bahsediyor, poz poz fotoğraflarını neşrediyorlardı. Zira bu adamın insan üstü bir cesaret, maharet ve sinir kuvvetine malik olduğu muhakkaktı. En tehlikeli uçuşları üzerine alıyor, Amerikan Jet filosuna durmadan yeni yeni pilotlar yetitiriyordu. Bunların, günün birinde Rus'yayı yok edeceklerine, böylece oradaki sağ kalan eski ırkdaşlarını komünizmin zehirinden kurtarıp hürriyetlerine kavuşturacağına inaniyordu. Belki de bütün cesaret ve mahareti de bu inançtan ileri gelmekteydi.

İvan, 30 Haziran sabahı her zamanki saatte uyandı. O gün uçuş yapacak, 11.000 metre üzerinde bir takım denemelere girisecekti. Hafif bir kahvaltı ettikten sonra alana gitti. Talebeleri ile şöyle bir şakalaştı... Uçağını gözden geçirdi... Onu canlı bir mahlûkmuş gibi okşadı ve içine atlayarak dostlarını selâmladı. Dikine inişten, dikine çıkışa geçmeyi ve bu arada bomba bırakmayı tecrübe edecekti... Bu oldukça güç bir işti. En ufak bir hata, uçağın toprağa saplanıp berhava olması için yeter de artardı bile!

Jet X-2, korkunç bir sür'atle göklere tırmanmağa başladı! Hemen birkaç saniye sonra «11.000» metreyi de aşmış, «48.000» metreye kadar yükselmişti. Bütün bunlar göz açıp kapayıncaya kadar olmuştu. İvan irtifaı yeniden «11.000» metre yapıp, denemelere girişti. Şimdi uçak, aşağıdakileri korkudan titretecek bir şekilde, tam diklemesine olarak toprağa doğru iniyor, iniyordu. Herkes buz kesmişti! İvan belki de intihar ediyordu! Bu kadar yorgunluk Onun aklî muvazenesini bozmuş olabilirdi! Gerçi birkaç dakika evvel gayet sıhhatli görünüyordu ama, Jet'çilerin çoğu havada hastalanıyorlardı.

İvan'ın idaresindeki Jet X-2, dik inişi büyük bir maharetle tamamlayıp, korkunç bir dönüşle yine aynı diklikte mavi göğe çıkıvermişti! Evet, bunu yapmıştı. Aşağıdakiler, alınlarındaki soğuk teri silerlerken sanki sözleşmişler gibi, hep bir ağızdan:

— «Deli çocuk!» diye bağırmışlardı.

X-2 ayni hareketleri yedi defa tekrarladıktan sonra, uçak gözden kaybolmuştu. Herhalde ilerdeki bulutların arasına girmiş olacaktı. Biraz sonra yeniden meydana çıkıp aşağıya inerdi...

Fakat zannedildiği gibi olmadı!.

İvan, bulutların öte yanından çıkarken şöyle on metre kadar ilerde giden, B-50 tipi bir bombardıman uçağı görmüştü! Hay aksi şeytan, ona çarpması işten bile değildi. Şimdi ne yapacaktı? Kendi hayatını değil, diğer uçaktaki insanların hayatını düşünüyordu... Bir facia olması işten bile değildi... Uçuşta yorulduğundan, düşünce çabukluğunu da kaybetmişti. Nihayet kimsenin yapamıyacağı kadar cesurane ve ustaca bir manevra ile Jet'i B-50 nin kıl kadar yanından geçirmişti.

Şimdi önde gidiyordu ama, manevra sırasında uçağa birşey olmuştu herhâlde! Hızı kesilmiş, motor garip sesler çıkarmağa başlamıştı! İlerliyeceği yerde, sanki havada duruyordu! Saatte 3.140 kilometre sür'at yapan bu Jet değil miydi?

İvan daha fazla düşünmeğe vakit bulamadı. Zira jet'in arka tarafından çıkan korkunç alevler, durumu izah etmeğe kâfi geliyordu! Ölüm muhakkaktı! Jet henüz parçalanmamıştı ama, iki üç saniye kadar sonra içindeki ile berabet tanınmaz hâle geleceğine şüphe yoktu!

İşin fenası, B-50 bombardıman uçağı da bu alevlerden ateş almış, çayır çayır yanmağa başlamıştı! İvan uçağın sol tarafından birkaç kişinin paraşütle atladığını görür gibi olmuştu...

İşte, büyük Jet pilotunun hatırlayabildiği ve ölmeden evvel doktorlara söyleyebildiği hikâye bundan ibaretti.

B-50 tipi bombardıman uçağı da havada infilâk etmiş, İvan'ın atladığını zannettiği kimseler yanmış birer ceset olarak yere düşmüşlerdi! Zavallı cesur pilot her tarafı hurdahas olarak, hava alanının az ötesine düşmüş, uçağı yanmıştı! Derhal hastahaneye kaldırıldığı halde Onu iki saatten fazla yaşatabilmek mümkün olamamıştı.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

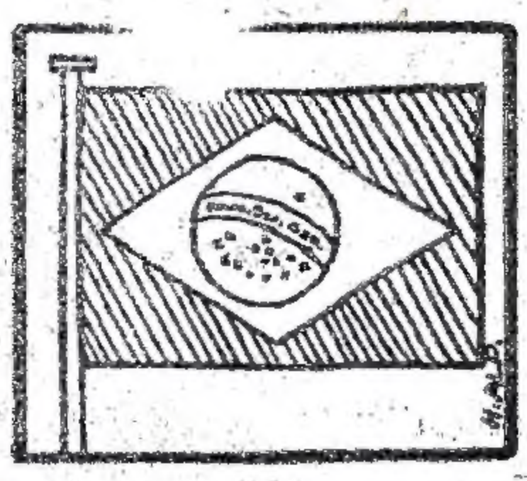

Bu bayrak hangi devletin bayrağıdır?
1 — Arjantinin mi?
2 — Brezilyanın mı?
3 — İranın mı?

Bu adam acaba ne çalıyor?
1 — Flüt mü?
2 — Kaval mı?
3 — Zurna mı?

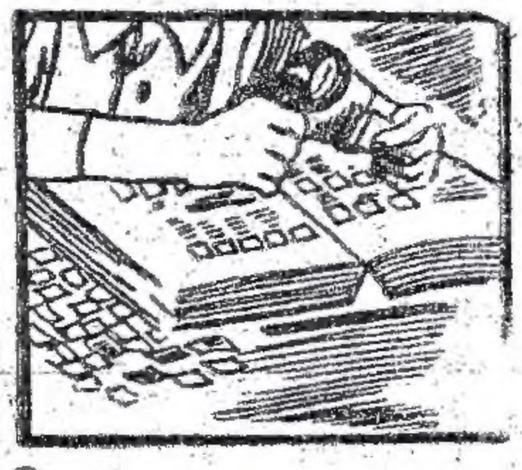

Bu kadın ne yapıyor
1 — Resim mi çekiyor?
2 — Kitap mı okuyor?
3 — Pullarını kataloğa mı yerleştiriyor?

Yıldırım Kaptan

EMBER TEHLİKEDE

EMBER NİŞANLISININ CEKETİNİN CEBİNDEKİ ESRARENGİZ HABER BANDINI ALMAĞA GİDİYOR. ONU YILDIRIM KAPTAN'A VERECEK.

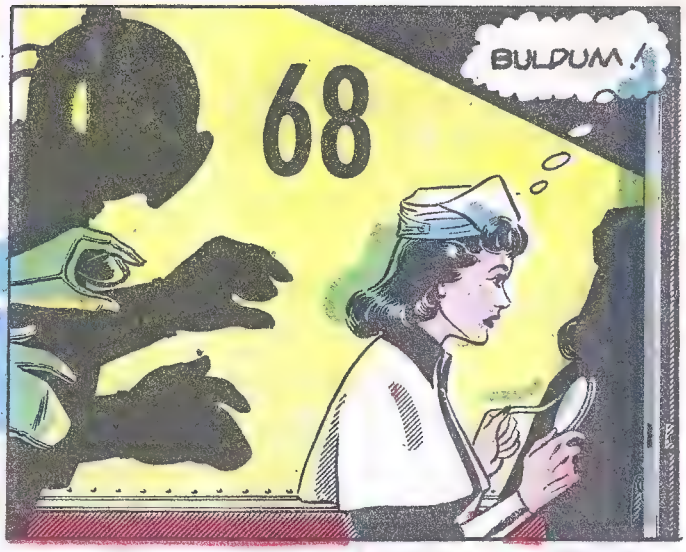

OOOFF!
VER O BANDI BANA!..
ZAVALLI EMBER HEM CANINI HEM DE BANDI KURTARMAK İÇİN KAÇMAĞA BAŞLADI..
BİRAZ İLERDE KAR SIKAN BİR YANGIN SÖNDÜRME ALETİ GÖRDÜ..
ALETİ YAKALADIĞI GİBİ GÖKADAMINA SIKTI...
O SIRADA SUNİ PEYK'İN REVİRİNDE
BEN NE APTALLIK ETTİM DE EMBERİ BU TEHLİKELİ İŞE GÖNDERDİM. YA KIZIN BAŞINA BİR ŞEY GELİRSE?..
EYVAH ÜSTÜM BAŞIM KARLA DOLDU. GÖREMİYORUM.
O SIRADA REVİRDE...

EMBER NEYE GECİKTİ? BİR ŞEY Mİ OLDU ACABA?..
BUYRUN TEĞMENİM!..
BANA DERHAL YILDIRIM KAPTAN'I BULUN!..
EMBER KENDİSİNE SALDIRAN GÖKADAMINDAN KURTULUNCA ASANSÖRE KOŞTU..
TEĞMEN DEVLİN'İN YATTIĞI ODADA...
ANLADINIZ DEĞİL Mİ? DERHAL YILDIRIM KAPTANI İSTİYORUM
YILDIRIM KAPTAN. TEĞMEN DEVLİN SİZİ HEMEN GÖRMEK İSTİYOR.
BENİ Mİ İSTEDİN DEVLİN NE VAR?
EMBER'IN HAYATI TEHLİKEDE..

SİZE YALAN SÖYLEDİM. O HABER BANDI BENİM CEKETİMDE İDİ. EMBER'İ ONU ALMAGA GÖNDERDİM HALA GELMEDİ.
O GÖK ADAMI İLE DÖĞÜŞÜRKEN O ESRARENGİZ BAND BENDE KALMIŞTI. BEN DE ONU CEKETİMİN CEBİNE KOYMUŞTUM.
EMBER'İ BÖYLE BİR İŞE YOLLAMAK TEHLİKELİ İDİ. KEŞKE BANA SÖYLESEYDİNİZ.
EMBER!
İŞTE HABER BANDINI GETİRDİM.
TAM BANDI ALACAĞIM SIRADA BİR GÖK ADAMI ÜZERİME SALDIRDI AMA KURTULDUM.
GELECEK SAYIDA "CASUS ORTAYA ÇIKIYOR,

"HAYALET" GEMİSİ JAPONYAYA DOĞRU YOL ALIRKEN AÇIK DENİZDE İÇİNDE 5 KİŞİ OLAN BİR SANDALA RASTLADI..
VEYDEN HANIMI AŞAĞIYA KAMARAYA AL. İSTİRAHAT ETSİN
TEŞEKKÜRLER KAPTAN. ADIM MAUD BREWSTERDİR
DENİZ KURDU
KAZADAN KURTULANLAR DERHAL GEMİCİLERDEN BİLGİ ALMAĞA BAŞLADILAR
YOKOHAMA YA NE ZAMAN VARIRIZ
ORADAN BAŞKA BİR GEMİ İLE MEMLEKETİNİZE Mİ DÖNECEKSİNİZ SANKİ
KAPTANLAR SENSİZLERİ TAYFA OLARAK KULLANA CAK
KAYIKLA YOKOHAMAYA YARIN VARACAKTIK HERHALDE SİMDİ DAHA ERKEN VARIRIZ
SİZ KAPTANI TANIMAZSINIZ. ONUN GEMİSİNDE HİÇ BİR ŞEYE GÜVENİLMEZ
BENİM BİLDİĞİM KAZAYA UĞRUYANLARA HER YERDE İYİ MUAMELE YAPILIR
ELİMDE OLSA ÇOK İYİ MUAMELE YAPARDIK AMA KAPTAN ÇOK FENADIR
ZAVALLILAR KEŞKE BİZE RASTLAMASAYDINIZ. OBURGÜN SAHİLE ÇIKARLARDI...
VARAMAZLARDI ÇÜNKÜ KORKUNÇ BİR FIRTINA GELİYOR...

SANSIMIZ VAR MIŞ VAYDEN. O KAZAYA UĞ RAYANLARI EKSİLENLERİN YERİNE KULLA NACAĞIZ.
PEKİ BAYAN NE OLACAK
OLACAK
HENÜZ ONUN İÇİN BİR KA- RAR YOK!.
HALA KAÇANLA RI KOVALIYACAK MIYIZ?..
BİLMİYORUM. YENİLER BİZE KAFİ AMA ON LARIN DA CE ZASI VERİLMELİ
SEN BİRAZ DA BENİ DİNLE KAPTAN. YANIN DAKİLERE ÇOK FENA MU AMELE EDİYORSUN O İKİ ZAVALLI TAYFA DA SIRF BUNDAN KAÇTILAR!..
EVET SENDEN. BAK SANA SÖYLÜYORUM ONLARI YAKA LAYIP BİRŞEY YAPARSAN SENİ ÖLDÜRÜRÜM!..
KAPTA HAYATINDA İLK DEFA ENDEŞELENDİ....
ONLARA BİRŞEY YAPMIYACAĞIMA SÖZ VERİYORUM, AMA SENDE BANA DOKUNMIYACAKSIN.
TAMAM SÖZ!

YEMİN EDER KEN ALAY EDER GİBİ BİR HALİ VARDI KAFA SINDA YİNE HA- İNCE BİR PLAN OLMALI
SÖZ VER DİĞİNE BEN DE ŞAHİTİM.
ÜÇ SAAT SONRA KAÇAK GEMİCİLERİN YELKENLİ KAYIĞI GÖRÜNDÜ
BU FIRTINADA ZAVALLILAR KA- TİYEN SAHİLİ TU TAMAZLAR. ONLARA YAR DIM ETMELİYİZ.
BÖYLE SÖZ OLMAZ OLSUN. VAYDEN'E SÖZ VERDİM, AMA YARDIM EDECEĞİM DEMEDİ...
ZAVALLI İKİ GEMİCİ DALGALARA DA- HA FAZLA DAYANAMAYIP AZGIN SU- LARA YUVARLANDILAR....
BEŞ ON DAKİKALIK BİR CABALAMADAN SONRA BUCAKSIZ OKYANUSUN KORKUNÇ DALGALARI ARASINDA KAY- BOLDU..
ZAVALLI A- DAMLARI ÖLÜ- ME BIRAKTIN.
BEN SA- NA VERDİ- ĞİM SÖZÜ TUTTUM.

ERTESİ SABAH MAUD BREVSTER KAPTANIN YANINA ÇIKTI..
YOKOHAMAYA NE ZAMAN VARIYORUZ KAPTAN?
BELKİ ÜÇ, BELKİ DE DÖRT AYDA AV MEVSİMİNİN SONUNDA.
AMA YOKOHAMA BİR GÜNLÜK YOLDA... BİZİ KARAYA ÇIKARINDA SİZ NE YAPARSANIZ YAPIN..
ÖYLE ŞEY YOK BURADA BEN NE İSTERSEM NE DERSEM O OLUR....
ŞEY SİZ JAPONYA DİNLENMEK İÇİN Gİ DİYORDUNUZ.
SİZ NE DERSİNİZ BAY VAN WEYDEN?
SİZE SÖZ VERİYORUM BU GEMİDE ELİMDEN GELENİ YAPARAK DİNLENMENİZİ SAĞLAYACAĞIM..
GÖRÜYORSUNUZ YA SİZLERİN İSTİRAHATİ İÇİN YIRTINIYORUZ BU HERKES İÇİN BÖYLEDİR BU GEMİDE
NİÇİN ZAVALLIYI BİR GÜNLÜK YOLDAKİ KARAYA ÇIKARMADIN
ARKASI VAR

Rasathane Alevler İçinde!..

Son yılların en önemli tetkiklerinin yapıldığı meşhur Roma rasathanesi yanıp kül olurken, 500 kişilik itfaiye ekibi birşey yapamamış; göz göre göre 56 milyon dolarlık bir servet yok olmuştu! Bu yangının sebebi neydi biliyor musunuz? Basit bir ihmal.. Bir dalgınlık... İşte bu hakikî olayın hikâyesi...

AVRUPA'NIN en büyük rasathanelerinden biri de, hiç şüphe yok ki, Roma'daki meşhur «Monte Mario» rasathanesidir. Burada hergün yüzlerce bilgin çalışır, insanlığa bilinmeyen şeyler hakkında bilgi vermek için gayret sarfeder. Onlar dış âlemle sanki ellerini ve ayaklarını çekmiş gibidirler. Hayatları, bu araştırmalar ve öğrenmelerle kaimdir. Şayet birşey bulamazlar, bir hakikati meydana çıkaramazlarsa, aylarca ıstırap çekerler. Fakat tabii, onların çektikleri bu ıstırap sayesindedir ki, insanlık, bilgi dağarcığına yeni yeni şeyler eklemeğe muvaffak olabilmektedir. Bilginler, dünyanın en fazla saygısına lâyık kimselerdir.

«Monte Marino» rasathanesinin en yaşlı profesörlerinden biri olan Giuseppe Armellini, kendini ilme vereli beri, ömrünün hemen hemen yüzde seksenini makinelerinin başında geçirmekte, Roma gazetelerine her gün yeni yeni heyecanlı haberler vermekteydi. Hattâ bu arada, yıldızlar hakkında, şimdiye kadar bütün dünyanın yanıldığı bir konuyu ortaya çıkarmış; günün birinde bir yıldızın uydusunu kaybederek dünyaya çarpabileceğini ve bunu diğer yıldızların takip edebileceklerini açıklamıştı.

71 yaşındaki profesör, insanlığa hizmet gayesile çalıştığından, kendisini daima zinde hisseder, işine giderken ıslıkla oynak havalar çalardı. Rasathanede birlikte çalıştığı iki arkadaşı, ondan çok daha genç oldukları halde, vaktinden evvel ihtiyarlamışlardı. Çünkü bu çalışmalarda, esas itibariyle gece gündüz diye birşey yoktu. Bazan en tatlı uyku sırasında telefon çalar, nöbetçi bilginin sesi ahizenin ötesinden duyulurdu:

— Aman çabuk geliniz! Galiba yeni bir yıldız doğuyor!

Pijamalı, pijamasız bütün bilginler rasathaneye dalarlar, uykudan uyandırıldıkları için katiyen kızmıyarak hemen çalışmalara başlarlar.

Bir ara, kalbinin etrafında birtakım ağrılar hisseden profesör elindeki sigarayı rastgele bir yere bırakıp, büyük şezlonga yığılır gibi oturmuştu. Hiçbir zaman kalb hastalıklarında kalb ağrımazdı. Kalbin ağrımıyacağını bilmeyen birtakım cahiller, hep bu organlarının sancıdığından bahsederlerdi. Halbuki ağrıyan, kalbin etrafındaki sinirlerdi.

Birden irkildi. Burnuna yanık kokusu gelmişti. Kokunun nereden geldiğini araştırmasına vakit kalmadan, etraf ateş ve dumana boğulmuş, alevlerin dili 71 yaşındaki ilim adamının hayatını tehdide koyulmuştu.

O zaman profesör hatasını anlamıştı. Sigarayı çabuk alev alan filmlerin yanına koymuş ve böylece 56 milyon dolarlık bir eseri tehlikeye sokmuştu. Bu bir dalgınlık, yahut basit bir ihmaldi ama, neticesi aynı basitlikle olmadı.

Durumu gören civar halk, yataklarından fırlayarak itfaiyeye haber vermiş, 500 kişilik ekip kan ter içinde yangını söndürmeğe çalışmışlardı. Kimse profesörün nerede olduğunu bilmiyordu. Zavallı ilim kurbanı ise, büyük âletleri parçalayan itfaiyecilere sesini duyurabilmek gayesile çırpınıyor, bir yandan da cayır cayır yanıyordu.

Hayatını bu rasathanede geçiren zavallı bilgin, o koskoca yapının, bir yığın âlet ve edevatın mahvolduğunu görünce, elini son bir defa kalbine götürmüş ve karakteristik hatlarla dolu olan yüzü hareketsiz kalmıştı.

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Evet, ne diyordum. Başımızdaki bu belâyı hemen elden çıkarmak lâzım. Dünya kadar vergi borcu birikmiş. Sevimsiz bir bina. Hazır müşteri de varken fırsatı kaçırmıyalım.

— Yani bu binayı satmayı mı düşünüyorsunuz?

— Evet yavrum.

Ömer başını iğdi. Büyük babasının sözleri kulağında tekrar akisler yapmağa başladı:

«Ömer. Apartımanı sana veriyorum. İşte tapusunu koynuna koydun. Fakat hiçbir zaman, hiçbir sebeple onu satmıyacaksın. Sonra sana hakkımı helâl etmem. Sen o kumarbaz babanla hayırsız anana uyma sakın!»

Annesi telâşlı bir hareketle:

— Sen otelde herhalde rahat edemedin yavrum. Haydi odana in. Bu meseleyi sonra görüşürüz.

— 9 —

Ömer kendisine verdikleri odada bir yığın içki şişesi, yıkanmamış meze ve yemek kaplarını gördü. Bir köşede bir karyola vardı ama onun da üstünde birisi yatmıştı. Kitapları yığın halinde bir köşeye atılmış, açık duran bavulundan birçok eşya, bu arada fotoğraf makinesi de eksilmişti.

Genç Doktor yavaş yavaş hiddetlendi. Hırsından elleri titremeğe başladı. Bu sırada annesi Jale ile birlikte arkasından gelmişti:

— Jale, çabuk buraları temizle, diyordu. Kadri Efendi nerede? Şuradaki elbiselerini kaldırsın.

Ömer kendini tutmağa çalışarak:

— Ben burada, kapı dibinde oturamam anne, dedi. Ben yukarıya, Büyük babamın dairesine çıkacağım.

— Ömer, evin intizamını bozma.

— Hangi intizam anne. Her taraf içki artığı, pislik içinde. Bu binayı bana büyükbabam verdi. Anadoludan geliyorum bana sarhoş herifin biri kapı açıyor, beni göğsümden sokağa itiyor. Odamı arıyorum, o pis herif yatırılmış. Kitaplarıma bakıyorum her biri kir pas içinde şuraya atılmış. Bavulum açılmış, ne fotoğraf makinem var, ne kravatlarım, ne gömleklerim. Bu şartlar altında ben de terbiyemi, nezaketimi bozmağa mecbur kalıyorum. Ben kendi dairemi isterim. Derhal oraya nakledeceğim. Siz hizmetçilerinizi nerede yatırırsanız yatırınız.

Annesi sinirlenip haykırdı:

— Bizi hırsızlıkla mı ittiham ediyorsun? Gelir gelmez büyüklerine böyle mi muamele edecektin?

— Ben burada büyüklerimi göremiyorum. Burada yolunu şaşırmış bir kadın, ondan beter bir erkek, bir sefahat, kumar ve içki var. Nerede fotoğraf makinem, nerede gömlkleerim, kravatlarım?

— Bana mı soruyorsun? Bavulunda olduğu ne malûm, götürmüşsündür.

— Ben senin gibi aklımı kaybetmedim anne.

— Baksana bana Ömer. Sen bunları kimin parasiyle aldın?

— Kimin olacak, büyükbabamın parasiyle.

— Kendi paranla almadın şu halde.

— Anne, büyükbabamın bana verdiği para benimdir.

— Budalalığın lüzumu yok. Feyzi efendinin bir tek varisi varsa o da benim. Onun parasiyle alınmış şeyler ancak bana aittir.

— Ya.

— Evet, ya. Budala. Sen kendini mal sahibi mi sanıyorsun.

Bu sırada Cevdet Bey kapıya dikildi:

— Şu sersem için sinirlenme Mihriban, dedi. Koyuver, yıkılıp gitsin.

Ömer'in dünya başına yıkıldı. Aptallaştı. Hizmetçiler, o sarhoş Kadri efendi sırıtıp duruyordu. Mihriban Hanım dışarıya çıktı. Nefes nefese:

— Herşeyin sırası var diyorum sana, dedi. Şu binayı kurtaralım.

Ömer, koskoca erkek ağ-

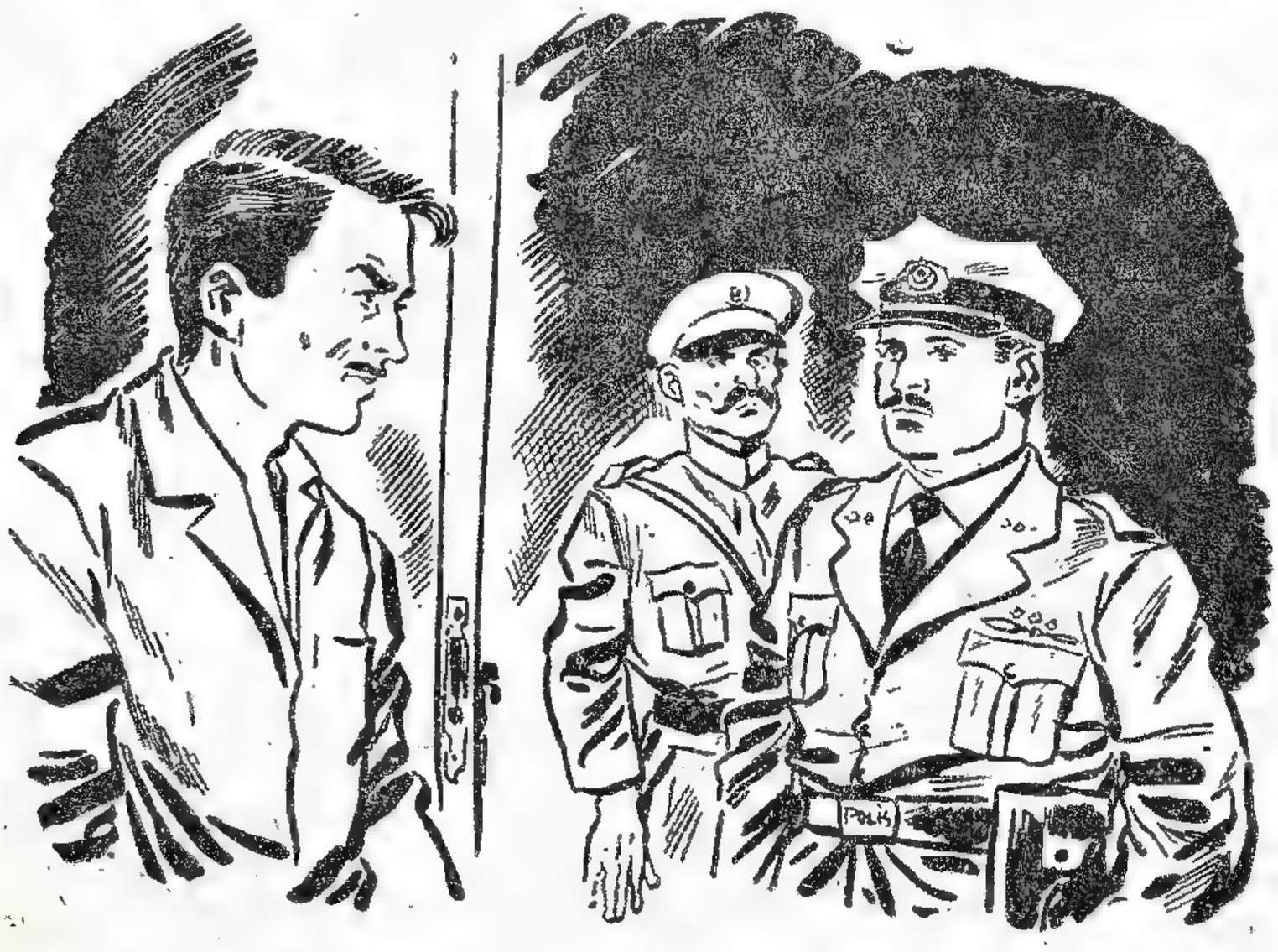

— Bu apartman büyükbabam tarafından bana verilmiştir Komser Bey!

lamak istiyordu. Bütün bu muameleler çok gücüne gitmişti. Annesinin o akmış boyalariyle yüzünü buruşturarak kendisine haykırması, babasının hakaretleri kalbini iyice kırmıştı.

Bir an kadar şaşkın, müteessir durdu. Olanları aklı almıyordu. Karşısındaki insanlar sapık, akıllarını kaybetmiş, yolunu şaşırmış yaratıklardı. Onlarla bir arada yaşamak, onlarla yüz yüze gelmek imkânsızdı.

Fakat annesi, babası değil miydi bunlar?

Bu hakaret eden, kovan insanlara karşı ne yapmalıydı?

Annesi haykırdı:

— Kadri efendi, sen de yardım et Jale'ye. Lâyık olduğu odaya çıksın bakalım Ömer Bey.

Kadri efendi sırıtarak odaya girdi. Fakat Ömer hırsla haykırdı:

— Sürme mundar elini. Lüzumu yok. Git önce elini yüzünü yıka.

Adam öfkelendi. Ömer'in beyni attı:

— Defol, dedi. Defol diyorum sana.

Adam göğsünü ileri çıkartarak ona doğru yürüdü. Mihriban Hanım haykırmağa başladı. Fakat Ömer, kendisine saldıran bu adamı toparladığı gibi dışarıya attı. Genç adamın kollarında öyle müthiş bir kuvvet vardı ki Kadri efendinin ayakları yerden kesilmiş, ta sokak kapısının önüne kadar uçmuştu. Orada yanını belini oğuşturarak kalkmağa çalışırken Mihriban Hanım haykırıyordu:

— Bravo. İşte Avrupa görmüş adam.

Ömer dişlerini sıktı:

— Anne, aklını başına topla. Ben çocuk değilim. Bana ait olan bu binada yalnız benim sözüm geçecek, buraya ben hâkim olacağım. Siz beyenmiyorsanız gidiniz. Şunu da kafanıza koyunuz ki geldiğim zabam da aklınızı başınıza topkırar öyle girerim. Sen de baman kapı hemen açılmazsa layıncaya kadar böyle hareket etmeye mecburum.

— Omer, Şimdi seni alırım ayağımın altına.

— Sakın buna teşebbüs etme anne. Sakın ha. Çünkü ben artık her fırsatta dövdüğün o biçare çocuk değilim. Sen bir ana gibi hareket etmedikçe ben sana evlât olmıyacağım. Artık sizin hayatınıza müdahale etmek mecburiyetindeyim. Sizden hesap istiyeceğim. Buna hazır olun.

— Aptallığın lüzumu yok. Beni sinirlendirme.

— Beni bu harekete sevkeden senin de bu adamın da kumarı, sefahati ve deliliğidir. Aklı başında bir insan benim gibi hareket eder. Bir milyon liraya yakın parayı ne yaptın Mihriban Hanım. Söylesene.

— Sana hesap vermeğe mecbur değilim.

— Çünkü hesap veremezsin. O namuslu, o mert ve temiz yürekli Feyzi efendinin alnının teriyle kazandıkları paraları kumarda yedin. Fakat bu binayı yedirmiyeceğim sana. Belki sokakta kaldığın zaman gelip bir dairesinde barınabilirsin. Fakat işte bukadar. Anladın mı?

— Oyleyse mahkemede görüşürüz.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayvanlar ALEMİ

6 Ayda bir boynuzunu yenileyen hayvan

GEYİK

Yılanın her sene deri değiştirdiğini bilirsiniz. İnsanlar da yedi senede bir tepeden tırnağa kadar değişir, yenilenirler. Yani eskiyen hücrelerimizin yerine yenileri gelir. Fakat biz bunu gözümüzle göremeyiz. Başka hayvanlarda da bir ömür boyunca değişikliklere uğrayanlar var. Meselâ tırtıl kozaya girer, böcek olur. Sonra kelebek olur, uçar.

Fakat her sene dallı, budaklı boynuzlara sahip olup, altı ay sonra boynuzu düşen ve ertesi yıl yeniden boynuzlanan geyik bu değişme bakımından en merak edilecek hayvandır.

Ayni zamanda bütün hayvanların en güzel gözlüsü olan geyik, ceylân, dağ keçisi hep bir soydandır. Güzel gözlülere ceylân gözlü dendiğini duymuşsunuzdur. Ceylânlar ve dağ keçileri geyiklere göre daha küçük olur. Bu hayvanların üçü de bizim memleketimizde vardır. Çok ince ve zarif vücutlü, sevimli, son derece çevik olan geyikler otla geçinirler. İnsana saldırmazlar. Fakat kendilerini korumak için döğüşürler. Dallı budaklı boynuzları korkunç bir silâtır.

Evet, bu boynuzların her sene düşüp yeniden çıktığını söylüyorduk. Hayvanı pek süslü, pek şanlı gösteren bu boynuzlar her senebir dal artarak yeniden çıkar. İlk önce üstü hafif tüylü ve ince bir deri ile kaplı olur. Sonra bu tüyler ve deri düşer. Geyiğin boynuzları diğer hayvanların boynuzları gibi sertleşir. Fakat altı ay sonra boynuzlar düşer ve gelecek mevsim hayvanın kafasında ağaçların dal sürmesi gibi yeniden boynuzlar sürüp uzamağa başlar. Bu boynuzlar dallanır, budaklanır ve her yıl bir dal artar.

Bizim memleketimizdeki geyiklerin rengi açık kahve rengidir. Bir de Avrupanın ve Amerikanın çok soğuk bölgelerinde yaşayan Ren geyikleri var. Onların rengi yazın biraz esmerdir. Kışın açılır, beyazlaşır. Çok iri hayvanlardır. Pek az yiyecekle yaşarlar. Biraz yosun, biraz kök onlara yeter. Oralarda yaşayan insanlar bu ahyvanlara yük taşıtır, etile ve sütile geçinirler.

Bizim memleketimizdeki geyikler de insana alıştırılıyor ama, bir fayda elde edilmiyor. Biz bu hayvanı kıymetli derisi, eti ve boynuzları için avlarız.

ŞEREF KÖŞESİ

Ortaokulda iftihar listesine geçenler

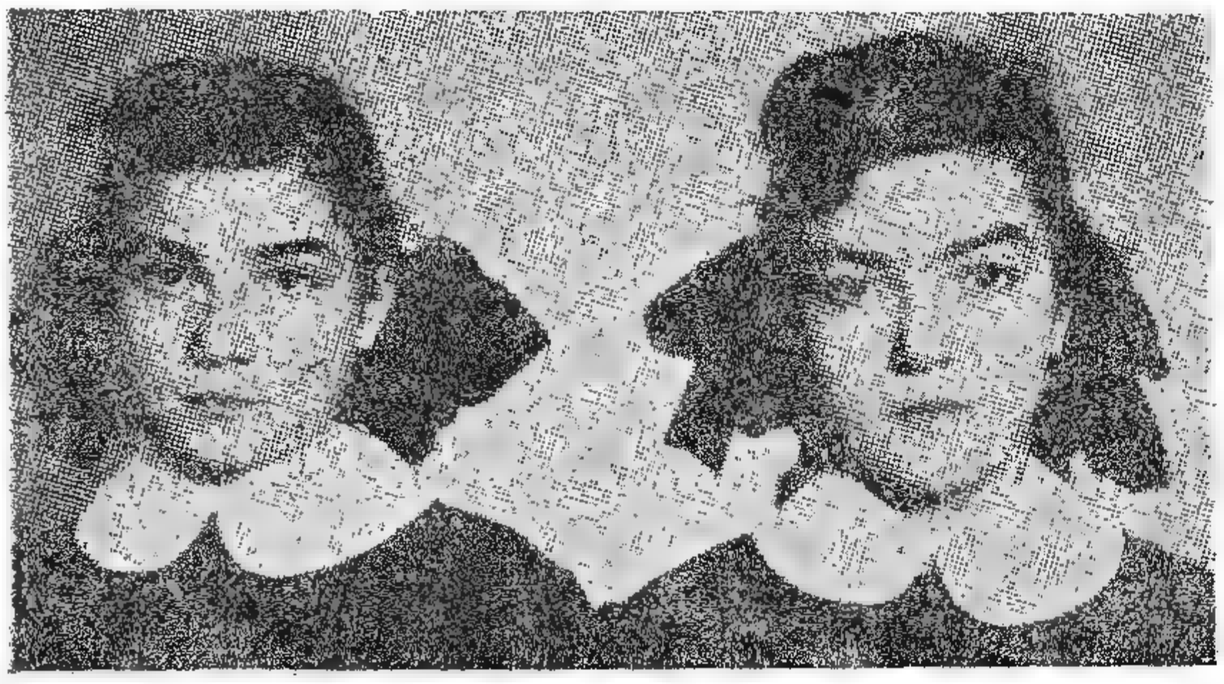

Filiz ŞAHİNOĞLU ☆ Isparta Lisesi, Sınıf : 2/A, Numara 565.

Yıldız ŞAHİNOĞLU ☆ Isparta Lisesi, Sınıf : 2/A, Numara 566.

İlkokulu "Pekiyi" derece ile bitirenler

Cemal GÖÇMEN ☆ Kadıköy, Gazi Mustafa Kemal Paşa O. 5/B, 717

Nihal MADAK ☆ Dumlupınar İlkokulu, Sınıf : 5.

Ahmet ÖZUĞURLU ☆ Kars, Fevzi Paşa İlkokulu, 5/A, 288.

Şehriban GÖKDAL ☆ Ankara, Cumhuriyet İlkokulu, S.5, 252.

Kemal YAVUZ ☆ Galatasaray İlk Kısım, Sınıf, 5, No. 216.

Yusuf SARAÇ ☆ Ankara, Kavaklıdere İlkokulu, S. 5/C, 195.

MİNİK

HİKÂYE

BAYKUŞ

Günün birinde kuşlar, aralarında birini kral seçmek için büyük bir meclis kurdular. Meseleyi uzun uzadıya konuştular. Sonunda bütün kuşlar göğe doğru uçmağa başladılar.

Daha başlangıçta sinek kuşu büyük bir yorgunluk hissetti ve kartala:

— Uçacak halim kalmadı, beni sırtına al! dedi.

Kartal bitkin bir halde olduğundan sinek kuşunun bu sözlerine aldırmadı, sinek kuşu da yalnız başına uçmağa devam etti. Tabiî, o da göğe varamadı.

Yere indiği zaman, gagasında tuttuğu o bembeyaz kabuğu gösterdi ve:

— Bakınız! dedi. İçinizde hiç biriniz muvaffak olamadı. Göğe varan yalnız ben oldum. İşte oradan kopardığım parça!

Kartalla beraber bütün kuşlar:

— Nasıl olur? dediler. İçimizden hiç birimiz göğe varamadık da bu küçücük kardeşimiz mi vardı? Şimdi onu kral yapıp emri altına mı gireceğiz?

Uzun konuşmadan sonra şu neticeye vardılar:

— Biz böyle birini kral olarak tanıyamayız. Bunu ezelim, mahvedelim. Bacaksız, bize kral olmağa lâyık değildir.

Hemen sinek kuşunu kovalamağa başladılar. Kuş da kaçtı, bir sıçan deliğinin içine saklandı. Onu delikten çıkarmak bir türlü mümkün olmadı.

Bunun üzerine yine meclis toplanarak deliğin önüne bir bekçi konmasına karar veridi. Baykuş, bekçi olarak seçildi, çünkü onun gözleri hepsinden daha büyüktü. Bekçi bir dakika bile gözünü sıçan deliğinden ayırmıyacaktı. Fakat biraz sonra uykusu geldi, başı aşağı düşmeğe başladı. nihayet derin uykuya daldı. Sinek kuşu bunun farkına vardı, delikten çıktı ve kaçtı.

Kuşlar gelip bekçiye bağırdılar:

— Neden bekçiliğini hakkiyle yapmadın?

Baykuş cevap vermedi, uçmağa başladı. Ötekiler arkasını bırakmayıp kovaladılar. Baykuş nihayet bir yıkıntının içine saklandı.

Böylece kuşlar onu aradılar, fakat bulamadılar. O zamandanberi baykuş, gündüzleri kendisini göstermez. Yalnız geceleri uçar, çünkü düşmanlarından korkar.

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

UÇAN MAKİNELER

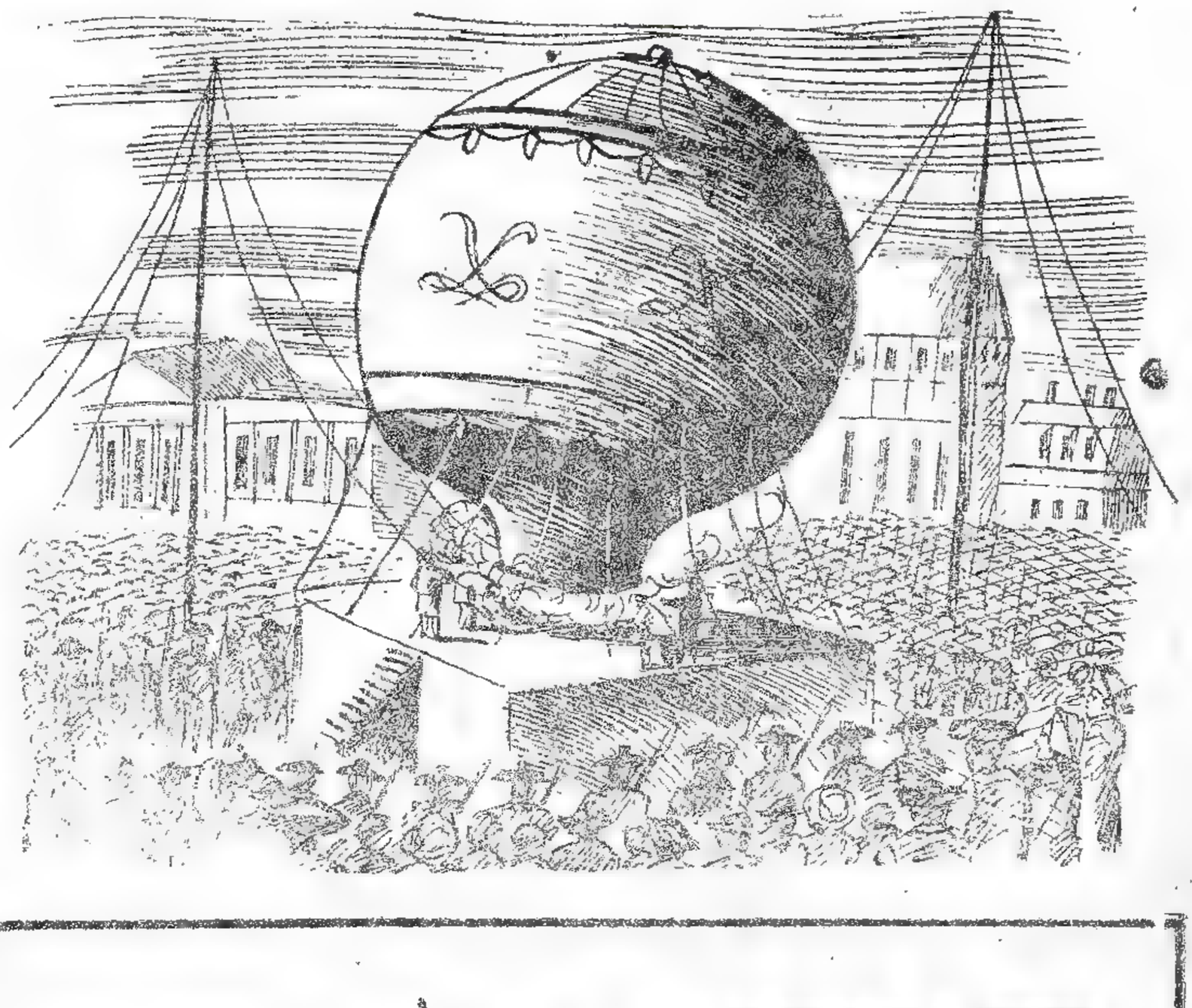

Tarihin kaydettiği ilk zamanlardan beri insanlar göklerde uçmak arzusuyla yanmışlardır. Efsane bize, İkarus adlı bir Yunanlının balmumuyla yapıştırmış olduğu kanatlarla uçmağa çalıştığını, fakat mumun güneşte erimesiyle başarısızlığa uğradığını anlatır 400 yıl önce, büyük sanatkâr Leonardo Da Vinci, bir uçan makinenin plânını çizmişti ama hiç kimse uçmağa muvaffak olamadı. 150 yıl kadar sonra başka bir balon, içinde bir insan olduğu halde Amerika semalarında havalandı. Zamanla insanlar çeşitli şekillerde uçan makineler imal etmeğe başladılar. **Fakat 1903 yılına kadar hiç kimse, havadan daha ağır, fakat süratiyle havada durabilen bir makine yapamadı.**

Şimdi meşhur olan Orville ve Wilbur Wright kardeşler, Kuzey Karolina'da uçak adı verilen makineleriyle ilk başarılı uçuşlarını yaptılar. Makinenin havada durması için kanatları, yönünü tâyin etmesi için dümeni ve hareketini temin etmek için pervaneleri vardı. Makinenin içindeki motör, pervanelerin dönmesine yarıyordu. Bugün uçakların esasını işte bu ilk örneğin taşıdığı hususiyetler meydana getirir.

1911 de ilk defa olarak Amerika, 1927 de de Charles Lindberg tarafından Atlantik uçakla geçildi. Bugün uçaklar yolcu, yük taşımakta, hem sulh hem de harp zamanında kullanımlaktadırlar. Büyük uçaklar, 5000 millik kadar bir mesafeyi hiç ara vermeksizin katetmekte, 100 den fazla yolcuyla birlikte bir o kadar da yük taşımaktadırlar.

Karadan hareket edebilen ve hava alanlarına inebilen uçakların yanında, denize inebiln ve kalkabilen uçakalr da yapılmıştır.

Plânör, motorsuz bir tayyaredir. Hava basıncıyla kalkar ve inerler. Fakat uçuş esnasında kontrolü temin etmek mümkündür. Birbuçuk gün kadar havada kalır ve 500 mil gidebilirler.

Otojir, dikey olarak kalkıp inen bir nevi uçaktır. Helikopter ise, kanatsız, gayet ağır giden ve küçük araziler üzerine inebilen bir çeşit uçucu makinedir. Kurtarma işerinde, posta taşımakta kullanılır.

Gittikçe gelişen uçaklarla, dünyanın en uzak köşelerine kadar gitmek mümkün olmaktadır. Zenginlerin hususî uçakları bile bulunmaktadır.

MUSİKİ BİLGİLERİ

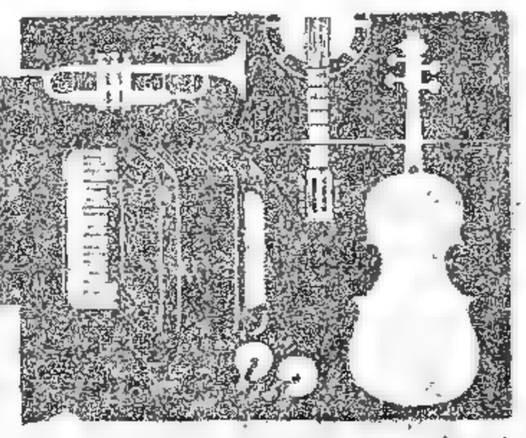

NURİ SAMİ KORAL

TAMBURI CEMİL BEY

Türk musikisî üstadları arasında ismi en çok geçen bir sanatkârımızdır. İstanbul'da doğmuştur. Babası, adliyeye mensup Tevfik Bey isminde bir zattır. Fevkalâde müzik istidat ve kabiliyeti ile memleketimizde ün almıştır.

Saz çalmasındaki mahareti kadar bestecilik alanında da büyük başarı elde etmiş bir sanatcımızdır. Eserleri çok orijinaldir. Bilhassa saz eserleri Türk musikisinin şaheserleri arasında yeralmaktadır. 1871 - 1925 yılları arasında yaşamıştır.

MÜZİKLE MEŞGUL OLANLARA NE DENİR?

Müzikle meşgul olanlara genel olarak (Müzisyen) denir. Bu kelime bize yabancı dilden gelmedir, Eskilerimiz, şimdi kullanılan bu kelimeyi almazdan evvel, müzikle meşgul olanlara musikişinas denmekte idi. Umumiyetle eski kelimelerin kullanılmamasından sonra bütün dünyanın kullandığı müzisyen kelimesini bizde lisanımıza aldık. Bugün bütün dünya lisanlarında müzikle ilgililer için Müzisyen tâbiri kullanılmaktadır. Bu tâbir müziğin çalıcılık veya yazıcılık gibi önemli iki ayrı kolu için de aynı mânayı verir. Yalnız, çalıcılar çaldıkları çalgılara göre isim aldığı halde eser yazanlara (Kompozitör) denir. Genel olarak müzikle meşgul olanlar ister yazıcı, ister çalıcı olsunlar

NURİ SAMİ KORAL

EĞLENCE Bilmece BULMACA

KURŞUNDAN ASKER

Küçük yaramaz banyonun başında durmuş ağlıyordu.

Annesi yanına geldi:

— Yavrum, niçin ağlıyorsun? Baştan ne diye kurşun askerlerini banyoya attın?

— Hepsi de bahriyeli idi. Yüzme biliyorlar sanıyordum.

KARNE

Çocuk — Gözün kapalı iken imzanı atabilir misin babacığım?

— Tabiî çocuğum!...

Çocuk karnesini uzatarak:

— Öyleyse şunu imzala babacığım.

NEZLE

Sevinç, ateş gibi bir çocuktu. Evde top oynamayı âdet edinmişti. Annesinin sözünü tutmıyarak, o gün de top oynuyordu. Aksilik bu ya, sürahiye çarpan top, onu paramparça etti. Sesi duyan annesi hiddetle Sevincin üzerine yürüdü.

Çocuk telâşla:

— Anneciğim bana çok sokulma, nezleyim, sana da geçer!...

■

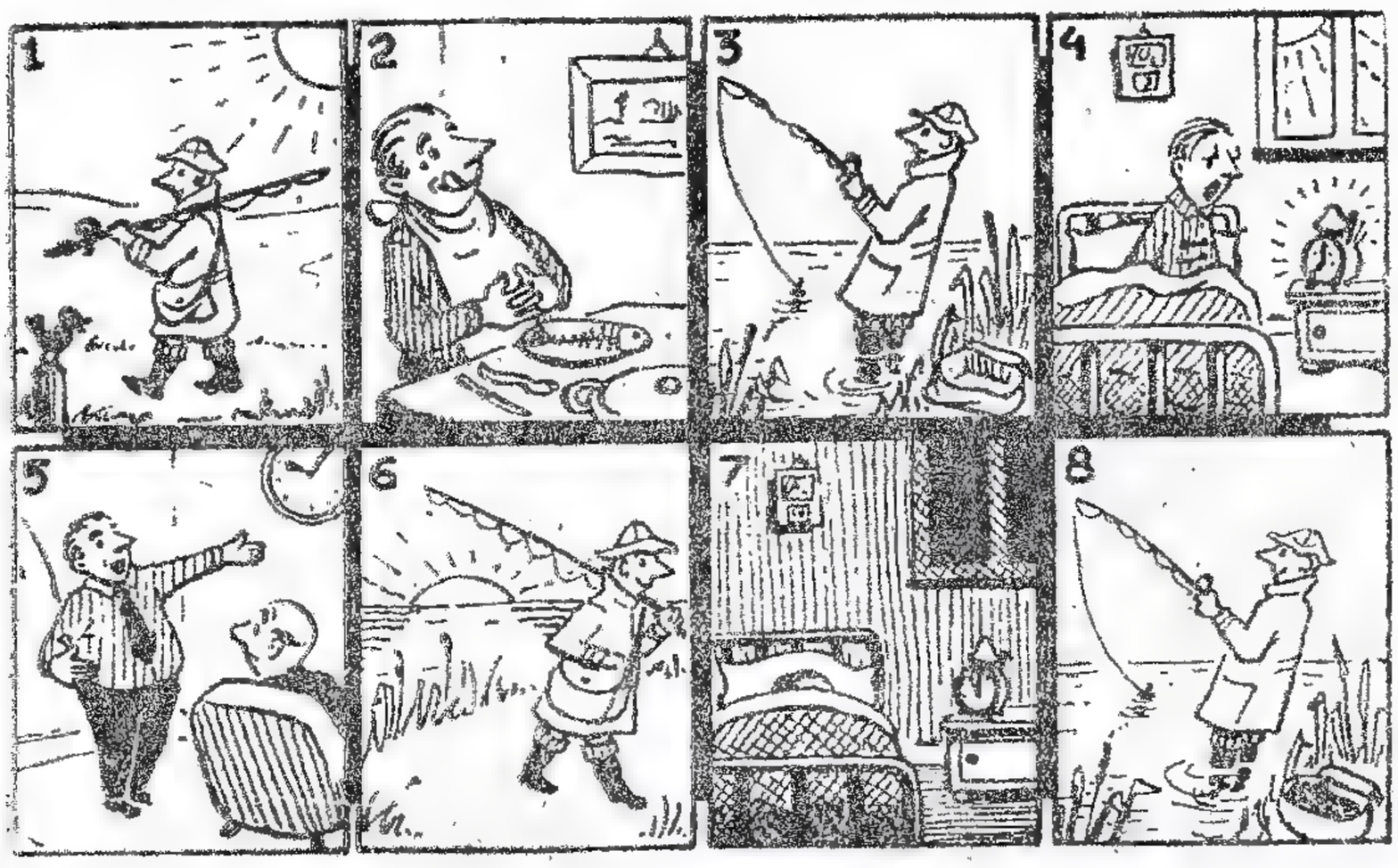

İşte sekiz resimlik bir seri bunlar bir balıkçının günlük hayatını gösteriyor. Fakat resimlerin sırası karışmış onları sıraya koyabilir misiniz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

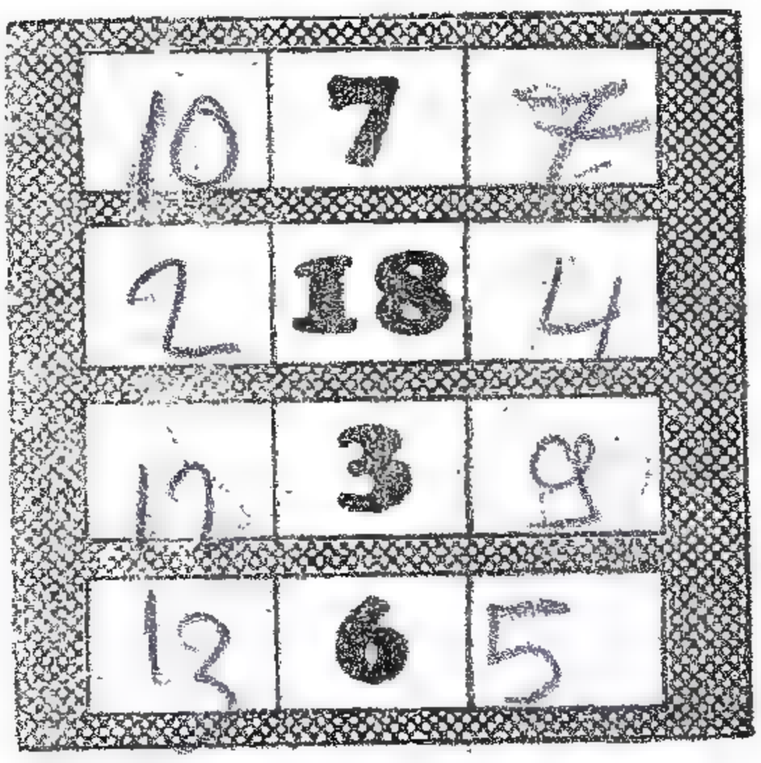

Boş yerlere 2, 4, 5, 7, 9, 10, 12 ve 13 rakamlarını o şekilde yerleştirin ki, her yatay sıradakilerin toplamı 24 olsun.

(Halli karşı sayfada)

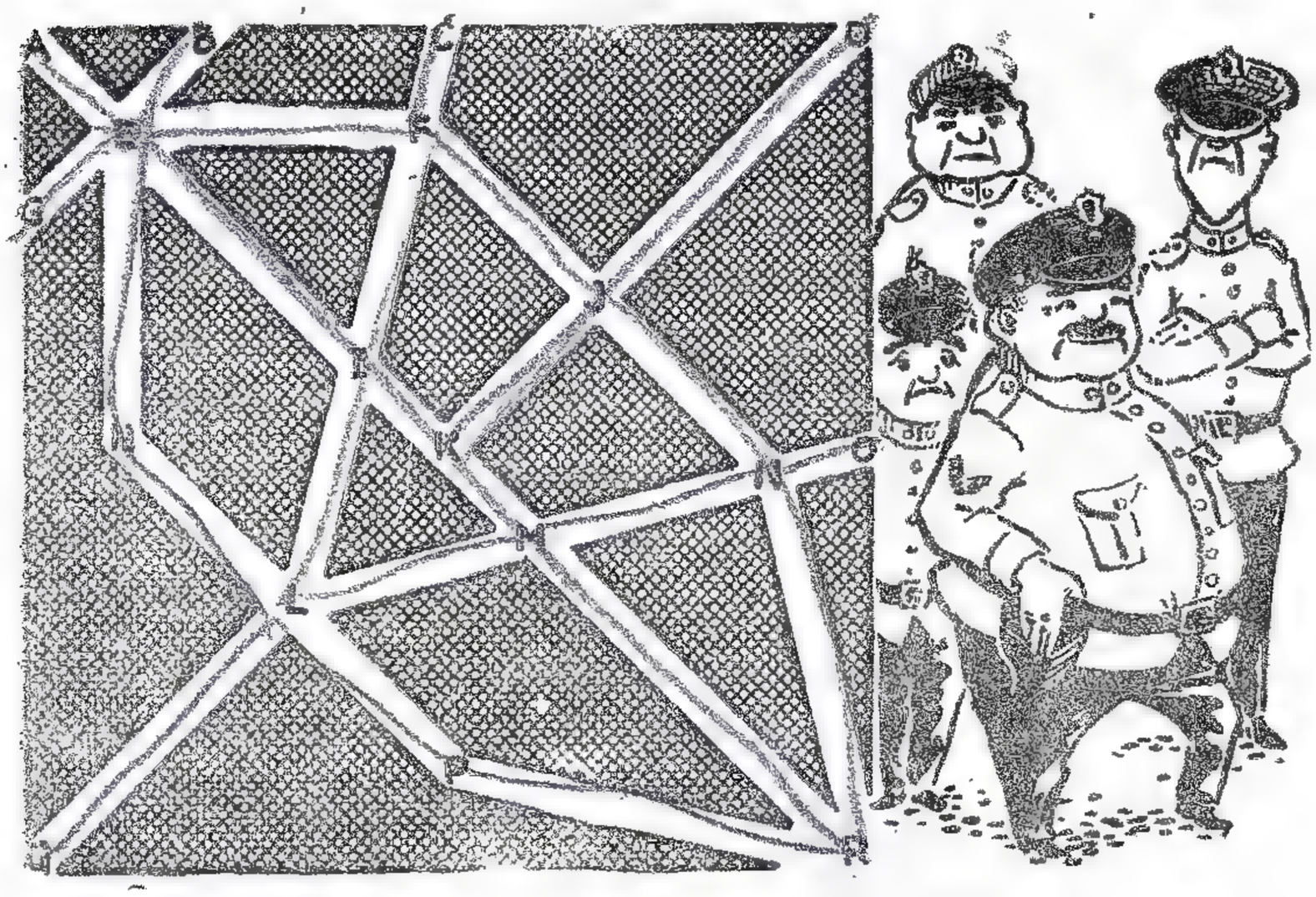

Resim bir şehrin mahallesini gösteriyor, hırsız evlerden birine saklanmış üç polis memuru da onu yakalamıya çalışıyorlar. Fakat evleri ararken her polis memurunun bir sokağı görmesi lâzım. Polisleri nereye yerleştirirdiniz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

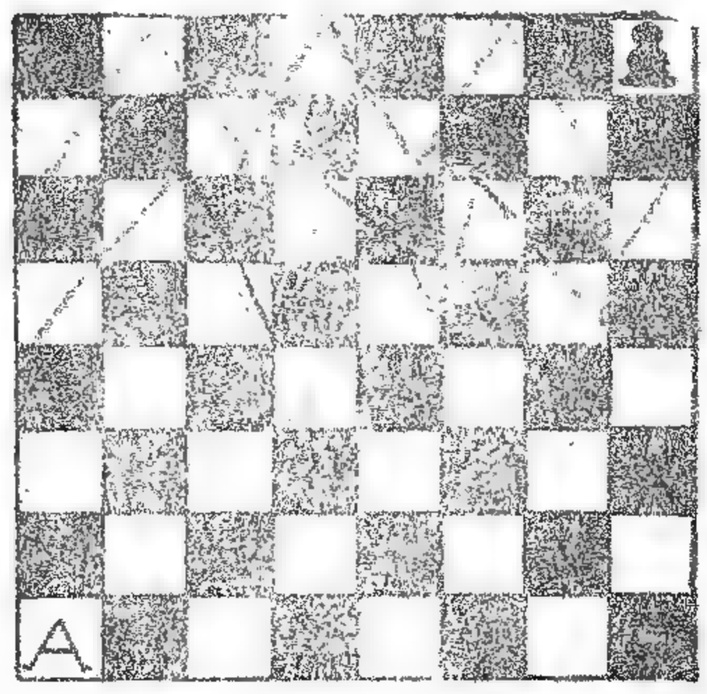

Satranç tahtasının köşesindeki taşı o şekilde ilerletin ki hem A karesine varsın, hem de geçmedik beyaz kare bırakmasın!

(Halli karşı sayfada)

RADYO ALACAKTI!

Biraz para yapınca İstanbula kapağı attı.

Dükkânın birisinde düğmesini çevirince türlü sesler çıkaran, konuşan, şarkı söyliyen bir makine gördü. Satın almağa karar verdi.

Pazarlık ettiler, uyuştular, anlaştılar.

En sonunda:

— Yalnız! dedi. Sizden bir ricam var. Bizim köyde elektrik yoktur. Ufak bir değişiklik yapın. Mazotla işlesin.

ELMALAR

— Afacan, mutfakta masanın üstünde 5 elma vardı, 3 ü ne oldu?

— Vallahi anneciğim!.. Geceydi, ikisini görmedim.

MEMNUN

— Elindeki bavullarla nereden geliyorsun böyle?

— Afrikadan aslan avından.

— Hem de pek çok! Çok şünunsunuzdur?

— Hem de pekçok! Çok şükür bir tanesi bile karşıma çıkmadı.

BORÇ PARA

Baba — 70 yaşına geldim. Hiçbir gün borç para aldığımı hatırlamıyorum.

Oğlan — Hayret etmem baba...Sizin yaşınızda insan her şeyi unutur.

—o—

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

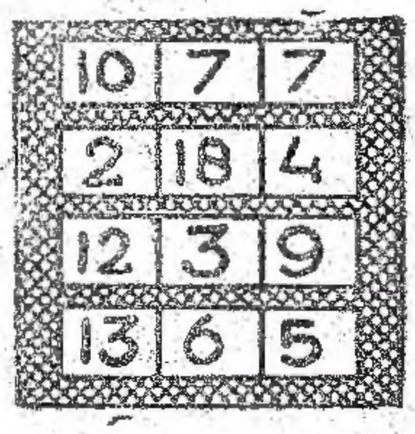

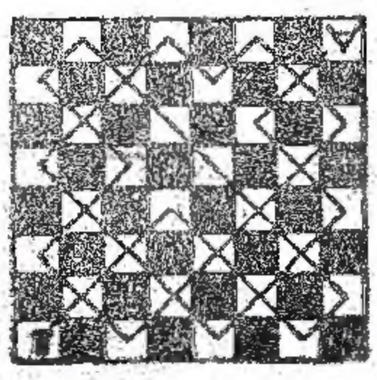

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

MAHKEME SALONUNDA

Babası yanında küçük oğlu olduğu halde bir gün mahkemeye uğradı. Bir arkadaşını görecekti. Salonda siyah cüppeleri ile dolaşan avukatları gören çocuk sordu:

— Baba... Bunlar neye kadın gibi manto giymişler?

— Çok konuşurlar da ondan yavrum.

DERSTE

Öğretmen — Oküzler hangi cins hayvanlardandır?

Öğrenci — Koşucularandır, öğretmenim.

— Neden?

— Başlarında bisikletteki gibi bir gidon var da ondan.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 68 CİLT : 6
9 EYLÜL 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

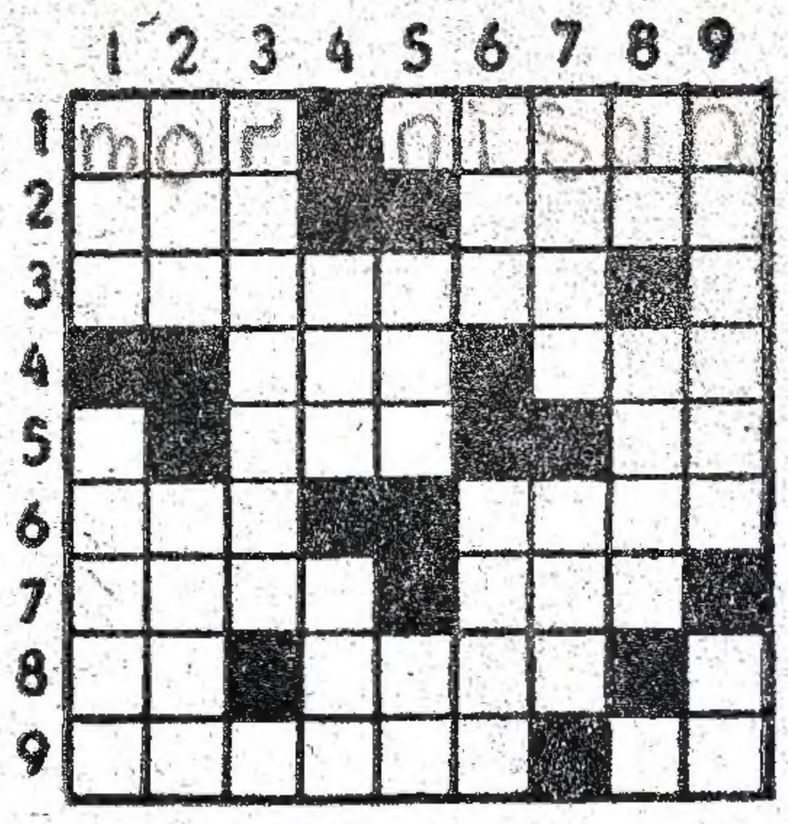

HEM SOLDAN SAĞA, HEM YUKARDAN AŞAĞIYA DOĞRU :

1 — Bir renk, aylardan biri. 2 — Nehirlerin meydana getirdiği düzlük, sıralı. 3 — Oruç tutulan ay. 4 — Bir çeşit kalın kumaş, bir göz rengi. 5 — Nar tanelerinin etrafını kaplıyan, çok değil. 6 — Bir peygamber, vilâyetin en büyük memuru. 7 — Yıl, mesafe, 8 — Sanat, erkek dadı. 9 — Bir erkek ismi, herşeyi tuttuğumuz şey.

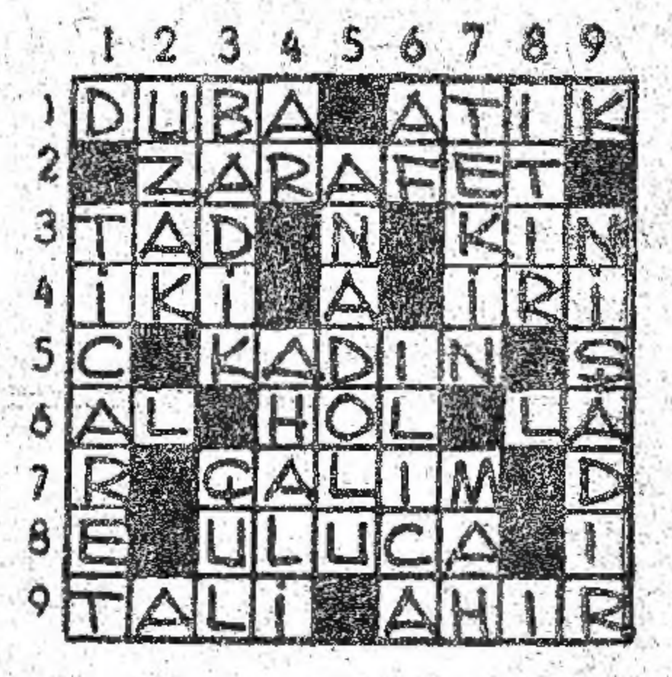

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

KARŞI SAYFADAKİ MESELELERİN HALLİ

4) Uyanış, 1) Yola çıkış, 3) hazırlık (sepeti hâlâ boş) 8) balık yakalamış eve devam ediyor (sepeti dolu), 6) Eve dönüyor (Güneş batıyor), 2) balığı yiyor. 5) Gününü bir arkadaşına mübalağa ederek anlatıyor, 7) Gün bitti yatıyor.

E. J. L. ve R noktalarına.

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ'ÜN CEVABI

1 — Bayrak Brezilya bayrağıdır.
2 — Adam flüt çalıyor.
3 — Kadın pullarını kataloğa yerleştiriyor.

GÖZ HAKKINDA BİLGİNİZ VAR MI?

Gözlerin renginin birbirinden farklı olmasının sebebi nedir?

Gözlerimizin rengini irsiyete borçluyuz. Ebeveynin ikisi de mavi veya gri gözlü olunca, çocuklarının gözleri de ekseriya ayni renk olmaktadır. Mavilik sahici bir boya olmayıp irsi denilen yuvarlak kısmın yapısının sonucudur. Bütün bebekler mavimtrak gözlerle doğarlar. Gözlerin kahverengi olması, deriyi kahverengi yapan boyanın aynı olan melanin adlı bir maddenin iris'in mavi sathının üzerine ilâve olduğu mânasına gelmektedir. Bazı kimselerde bu boya o kadar çoktur ki gözleri siyah gözükmektedir. Elâ gözlerde, göz-bebeği denilen merkezdeki deliğin etrafında kahverengi bir halka bulunmaktadır. İris'in geri kalan kısmı böylelerinde mavimtrak renktedir. Yeşil göz, melanin'den farklı bir boya olan ve mavi kaidenin üzerine serpilmiş bulunan kırmızımtrak veya sarımtrak bir madde ihtiva etmektedir. Bu renklerin üst üste gelmesi göze yeşil olarak görünmektedir.

Okula bir şişe
PARKER Quink
ile dönünüz.

Okulda ve Evde
PARKER QUİNK
YIKANIR MAVİ mürekkebini tercih ediniz. Elbisenize döküldüğü takdirde, sabunlu ılık su ile derhal çıkar. Hiç bir yerde, hiç bir lekesi kalmaz.

İnsanoğlu veya atalarının bir zamanlar üç gözü olduğuna işaret eden bir alâmet var mıdır?

Beynin merkezine yakın bezelye büyüklüğünde bir guddenin, gözdekinin aşağı yukarı aynı bir sinir sistemi ve yapısı vardır. Kertenkele fosillerinde görülen ve başın tepesinde birgöz olması muhtemel bulunan bir organa tekâbül etmektedir. Bugün insanoğlunda bu guddenin bilinen hiçbir vazifesi yoktur.

Başa indirilen bir darbe, insana neden yıldızlar gösterir?

Darbenin hâsıl ettiği sarsıntı göz sinirini uyarmaktadır. Beyin ise, optik sinirden ışık olarak tanıdığı tesirler almak âdetindedir. Bu itibarla başa indirilecek bir darbenin optik siniri titretmesinin sonucu olan saik de beyinde ışık olduğu etkisini uyandırır, bunun üzerine bir ışığın çaktığını ve bundan âdeta yıldızların döküldüğünü gördüğümüzü zannederiz.

HÂRİKA ARAÇ
Bu hârika araçla ilk tecrübede
HER TALEBE RESİM YAPABİLİR.
Talebelere kitap kadar faideli, öğretici, eğlendiricidir. Bedelini gönderenlere postalanır. 25 Krş. Pul mukabili İzahlı BROŞUR gönderilir.
SONERMAN OFİS
P. K. 616 ANKARA

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

KABASAKAL AMCA KENDİSİNE HİZMET EDECEK BİR ROBOT YAPMIŞTI.

SON VİDAYI DA TAKIYORUM.. ARTIK EMİRLERİMİ DİNLEYİP BİR BİR YERİNE GETİRECEK..

BU EVDE YANLIZ, BEN EMİR VERİRİM KABASAKAL AMCA!

AH!

KAPI DIŞARI!

ZZZZZ

HELE SABAH OLSUN SANA GÖSTERİRİM BEN! BAKALIM KİMİN KÖYÜNDEN KİMİ KOVUYORMUŞSUN?!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Korkunç Facia